

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 014090 17 K
Tuzla, 29.05.2018. godine

Presuda pravosnažna u odnosu na krivično djelo pronevjera u službi iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, dana 04.06.2020. godine, preinačena presudom Vrhovnog suda FBiH broj 03 0 K 014090 18 Kž 2 od 04.06.2020. godine kojom je J. O. Dž. osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci

Sudija
Merima Lukanović, s.r.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merime Lukanović kao predsjednika vijeća, te Rozalije Džanić i Samira Jusičića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Halime Medić, u krivičnom predmetu optužene Dž. J. O., zbog krivičnog djela – Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovineu sticaju sa dva krivična djela – Utaja – iz člana 290. stav 1. KZ F BiH, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KTK 0049827 15 od 05.09.2017.godine, nakon održanog glavnog pretresa dana 25.05.2018. godine, donio je i u prisustvu Kantonalnog tužioca i branioca optužene, a u odsustvu optužene Dž. J. O., dana 29.05.2018. godine javno objavio

P R E S U D U

Optužena Dž. J. O., zvana „Dž.“ i „D.“, kći Jogunčić R. i S. Dž., rođene ... godine u T., gdje je i stalno nastanjena u ulici D. M. broj .., po zanimanju ekonomski tehničar, razvedena, majka jednog djeteta, završila srednju ekonomsku školu, srednjeg imovnog stanja, Bošnjakinja, JMBG:..., neosuđivana.

KRIVA JE

Što je

1. Dana 12.06.2015. godine, oko 7,45 sati, u Tuzli, radeći na poslovima blagajnika-trezoriste u NLB Banci DD-Filijala Tuzla- Agencija Centar, u okviru kojih poslova je bila ovlaštena za manipulacijom novčanim sredstvima, svjesna da prisvajanjem novca koji joj je povjeren na radu pribavlja sebi protivpravnu imovinsku korist, što je i htjela, prilikom obavljanja redovnih poslova u prvoj smjeni, u prostoriji trezorske blagajne broj 102576632, iz kase inventurnog broja M00024, uzela i za sebe prisvojila 7 pasica, odnosno 700 novčanica u apoenu od 100,00 KM, pribavivši na taj način sebi protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 70.000,00 KM, za koji iznos je oštetila NLB Banku DD Sarajevo,
2. U periodu januar 2006. godine-avgust 2014. godine, u Tuzli, s ciljem da sebi pribavi imovinsku korist, svjesna da protivpravno zadržava tuđu pokretninu koja joj je povjerena, što je i htjela, nakon što joj je S. M., koji boravi u inostranstvu, povjerio svoja novčana sredstva koja je imao u NLB Banci DD, gdje

je ona bila zaposlena, kako bi u njegovo ime vršila plaćanje komunalnih usluga, u gornjem periodu je sa više računa S. M. podigla i protivpravno zadržala ukupno 29.508,16 KM više novčanih sredstava,

3. U periodu januar 2012. godine-oktobar 2014. godine, u Tuzli, s ciljem da sebi pribavi imovinsku korist, svjesna da protivpravno zadržava tuđu pokretninu koja joj je povjerena, što je i htjela, nakon što joj je H. R., koja boravi u inostranstvu, povjerila svoja novčana sredstva koja je imala u NLB Banci DD, gdje je ona bila zaposlena, kako bi u njeno ime vršila plaćanje komunalnih usluga i za druge namjene, u gornjem periodu je sa deviznog računa H. R. podigla i protivpravno zadržala ukupno 4.683,66 USD, odnosno 7134,32 KM više novčanih sredstava,

čime je počinila krivična djela, i to: Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, opisano pod tačkom 1, u sticaju sa dva krivična djela - Utaja - iz člana 290. stav 1. KZ F BiH, opisano pod tačkama 2 i 3, a sve u vezi sa članom 54. KZ F BiH.

pa joj sud na osnovu člana 42., 43., 49. stav 1., i člana 54. stav 1., Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za učinjeno krivično djelo - Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, a za učinjeno krivično djelo - Utaja - iz člana 290. stav 1. KZ F BiH, opisano pod tačkom 2. joj utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, dok za učinjeno krivično djelo - Utaja - iz člana 290. stav 1. KZ F BiH, opisano pod tačkom 3. joj utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca

te primjenom odredbe člana 54. stav 2. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženu Dž. J. O.

O S U Ď U J E

na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 3 (tri) mjeseca

Na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženoj Dž. J. O. se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme koje je provela u pritvoru od 06.07.2015.godine do 02.10.2015.godine.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optužena se obavezuje da naknadi troškove krivičnog postupka, o čemu će sud donijeti posebno rješenje kada se pribave svi podaci o visini troškova.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optužena se obavezuje da oštećenoj N. Banci d.d. Sarajevo isplati iznos od 70.000,00 KM na ime naknade materijalne štete, u roku od 30 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni S. M. i H. R. se upućuju da imovinskopравни zahtjev mogu ostvarivati u parničnom postupku.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona, optužnicom broj T03 0 KTK 0049827 15 od 05.09.2017.godine koja je potvrđena 11.09.2017. godine, optužilo je, Dž. J. O., zbog krivičnog djela – Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u sticaju sa dva krivična djela – Utaja - iz člana 290. stav 1. istog zakona.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji optužena se izjasnila da nije kriva za krivična djela za koja je optužena, nakon čega je zakazan i održan glavni pretres.

Na glavnom pretresu u toku dokaznog postupka, izvedeni su dokazi optužbe i odbrane, saslušan je predstavnik oštećene NLB banke d.d. Sarajevo F. A., pa su direktno i unakrsno ispitani u svojstvu svjedoka T. M., T. R., L. J., H. Dž., F. J., S. D. i J. Š., H. R., kao vještak Meliha Mustafić, M. S., stručni savjetnik, forenzički analitičar kompjuterskih sistema, D. Š. viši stručni suradnik iz Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja, zapisnici o saslušanju svjedoka: H. Dž. od 15.06.2015. godine, T. M. od 15.06.2015. godine i 16.02.2016. godine, L. J. od 16.06.2015. godine, 30.06.2015. godine i 16.02.2016. godine, F. J. od 28.07.2015. godine, S. D. od 16.06.2015. godine i 30.06.2015. godine, J. Š. od 17.06.2015. godine, S. M. od 01.07.2015. godine i 14.08.2015. godine, S. M. od 01.07.2015. godine i 14.08.2015. godine, H. R. od 17.06.2015. godine i 14.08.2015. godine, kao i iskazi svjedoka V. D. od 18.02.2016. godine, B. L. od 17.02.2016. godine, I. A. od 15.07.2015. godine J. N. od 23.07.2015. godine i S.-E. S. od 14.08.2015. godine, izvršeno gledanje DVD-a Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja pod brojem 14-4-1-04-1-653/15 Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona T03 0 KT 0049827 15, te su u dokaze uvršteni materijalni dokazi koji su navedeni kao fascikla broj „0“:n naredba za pretresanje (prostorija, osoba, stvari) sačinjena od MUP Tuzla-Odjeljenja za borbu protiv privrednog kriminala i korupcije broj 08-05/3-5-1846/15 od 15.06.2015. godine, službena zabilješka sudije za prethodni postupak Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 240119 15 Kpp od 16.06.2015. godine, zapisnici o pretresanju MUP Tuzla-Odjeljenja za borbu protiv privrednog kriminala i korupcije brojeva 08-05/3-5-1(do 6)/15 svi od 15.06.2015. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta MUP Tuzla-Odjeljenja za borbu protiv privrednog kriminala i korupcije broj 08-05/3-5-227/15 od 15.06.2015. godine, fotodokumentacija MUP-a Tuzla broj 08-05/3-8-04-6-1-1846/15 od 16.06.2015. godine, izvještaj o postupanju po naredbi za pretres sačinjen od MUP Tuzla pod brojem 08-05/3-5-1846/15 od 16.06.2015. godine, komad kariranog papira na kojem piše da je sadržaj sačinjen 27.08.2014. godine i na kojem se nalaze potpisi Dž. J. O. i S. M. (upakovano u roza kovertu), štedne knjižice NLB banke i Tuzlanske banke na ime H. R., H. I., J. Dž. (dvije knjižice) i J. M., komad kariranog papira na kojem piše da je sadržaj sačinjen 27.08.2014. godine i na kojem se nalaze potpisi Dž. J. O. i S. M., punomoći date od strane S. M. i dvije punomoći date od strane H. I. sve na ime J.-O. Dž. (u bijeloj koverti), ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 010211-27153/13 od 02.09.2013. godine, izvod iz sistematizacije poslova NLB Banke za radna mjesta blagajnik-trezorist, viši trezorist i izvršni službenik za likvidnost i tržište novca, dopis NLB Banke upućen MUP-u Tuzla pod brojem 101011-882/16 od 22.03.2016. godine, sa priložima u vidu Rješenja NLB Banke Pov broj 45/14 od 11.09.2014. godine, Pov broj 16/15 od 20.04.2015. godine i izjave od 12.09.2014. godine, Zapisnik o uviđaju MUP Tuzla broj 08-05/3-5-04.2-3-1846/15 od 30.06.2015. godine i fotodokumentacijom od 30.06.2015. godine (na CD-u je i foto i video zapis), zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije MUP Tuzla broj 08-05/3-5-223/15 od 15.06.2015. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta MUP Tuzla broj 08-05/3-5-228/15 od 15.06.2015. godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije MUP Tuzla broj 08-05/3-5-229/15 od 18.06.2015. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta MUP Tuzla broj 08-05/3-5-234/15 od 18.06.2015. godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije MUP Tuzla broj 08-05/3-5-239/15 od 22.06.2015. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta MUP Tuzla broj 08-05/3-5-236/15 od 22.06.2015. godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije MUP Tuzla broj 08-05/3-5-237/15 od 23.06.2015. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta MUP Tuzla broj 08-

05/3-5-238/15 od 23.06.2015. godine, dopis NLB Banke upućen MUP-u TK, broj 101011-21892/15 od 26.06.2015. godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije MUP Tuzla broj 08-05/3-5-246/15 od 01.07.2015. godine, naredbe Kantonalnog suda u Tuzli, brojeva 03 0 K 014090 15 Kpp od 08.07.2015. godine (dvije naredbe) i 15.07.2015. godine sa fotokopijama načina pribavljanja dokaza (originali su u sudskom spisu): zapisnik o oduzimanju predmeta i dokumentacije MUP Tuzla broj 08-05/3-5-251/15 od 10.07.2015. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta MUP Tuzla broj 08-05/3-5-250/15 od 10.07.2015. godine, zapisnik o oduzimanju predmeta i dokumentacije MUP Tuzla broj 08-05/3-5-252/15 od 14.07.2015. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta MUP Tuzla broj 08-05/3-5-253/15 od 14.07.2015. godine, izvještaj o realizaciji naredbe sačinjen od MUP-a Tuzla pod brojem 08-05/3-5-04.2-3-1846/15 od 23.07.2015. godine sa prilogom u vidu: zapisnik o oduzimanju predmeta i dokumentacije MUP Tuzla broj 08-05/3-5-263/15 od 21.07.2015. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta MUP Tuzla broj 08-05/3-5-262/15 od 21.07.2015. godine, zapisnik o oduzimanju predmeta i dokumentacije MUP Tuzla broj 08-05/3-5-265/15 od 21.07.2015. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta MUP Tuzla broj 08-05/3-5-264/15 od 21.07.2015. godine, izvještaj o realizaciji naredbe za pretres snimača sačinjen od MUP-a Tuzla broj 08-05/3-5-04.2-3-1846/15 od 16.07.2015. godine sa zapisnikom o pretresanju MUP-a Tuzla broj 08-05/3-5-04.2-3-1846/15 od 16.07.2015. godine, interni akti NLB Banke: uputstvo za obavljanje blagajničkog poslovanja iz decembra 2014. godine, pravilnik o sistematizaciji radnih mjesta u NLB Banci DD Tuzla od 26.09.2014. godine, Pravilnik o radu NLB Banke DD Tuzla iz februara 2015. godine, fascikla broj 1: finansijska dokumentacija uz prateće dopise NLB Banke: specifikacija efektivne valute po apoenima i iznosima za blagajnu broj 102576632 na dan 11.06.2015. godine sa priložima, specifikacija efektivne valute po apoenima i iznosima za blagajnu broj 102576632 na dan 12.06.2015. godine sa priložima (na drugom primjerku stanja i zbirnog prometa blagajne stoji konstatacija o manjku rukom napisana od strane T. M.), zapisnik o izvršenoj kontroli blagajne broj 102576632 sačinjen od NLB Banke 12.06.2015. godine, zapisnik o utvrđivanju stanja blagajne sačinjen od NLB Banke 13.06.2015. godine, dopis NLB Banke upućen MUP-u Tuzla broj 101011-22398/15 od 18.06.2015. godine sa dokumentacijom u vidu: valutnim karticama za period 01.01.2012.-31.12.2013.godine za račune ..., ..., ..., valutne kartice za period 01.01.2012.-16.06.2015. godine za račune ..., ..., ..., ..., ..., e-mail poruka od 12.06.2015. godine u 14,02 sati, izvještaj o podacima o klijentima na dan 18.06.2015. godine, dopis NLB Banke upućen MUP-u Tuzla broj 101011-22686/15 od 22.06.2015. godine sa priložima u vidu finansijske dokumentacije-potvrda o uplati i isplati na ime J. Dž., S.M., H. R., J. M. i S. M., kako je to specificirano u dopisu, dopis NLB Banke upućen MUP-u Tuzla broj 101011-22043/15 od 26.06.2015. godine sa priložima u vidu: izvještaji CRK o tekućim i isteklim zaduženjima na dan 16.06.2015. godine za sljedeće JMBG: ..., ..., ..., valutne kartice za period 01.01.2014.-16.06.2015. godine za sljedeće račune: ..., ..., ..., ..., ..., specifikacija efektivne valute po apoenima i iznosima za blagajnu 101102 i promet te blagajne sve na dan 12.06.2015. godine, specificirane potvrde o isplatama i uplatama sa računa po brojevima i datumima naznačenim u tačkama 5-9 dopisa, fascikla broj 2: finansijska dokumentacijau vidu dokaza o otvaranju i prometu tekućeg i/ili deviznog računa sa valutnim karticama partije za period 2012.-2015. godina za lica: J. O. Dž., O. T., S. M. i H. R., kursna lista, izvod iz KE za osumnjičenu sačinjen od PU Tuzla-OKP, broj 08-05/4-1-04-7-2-5-5962/15 od 06.07.2015. godine (u fascikli 0), te je na osnovu navedenih dokaza, koje je sud savjesno cijenio u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, i to svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, sud utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude.

Na glavnom pretresu održanom dana 22.05.2018. godine, optužena je svjedočila u svoju korist u smislu odredbe člana 94. Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH, te su u dokaze odbrane uvršteni zapisnik o saslušanju svjedoka koji se koristio i prilikom saslušanja istog M. T., dat u Upravi policije MUP TK pod brojem 08-05/3-5-04.2-3-1846/15 od 15.06.2015. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka istog svjedoka

M. T., također dat u MUP TK Sektor kriminalističke policije Odjeljenje za borbu protiv privrednog kriminaliteta i korupcije pod istim brojem samo od datuma 16.02.2016. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka F. J., dat u Upravi policije Sektor kriminalističke policije Tuzla od 28.07.2015. godine pod brojem 08-05/3-5-04.2-3-1846/15, zapisnik o saslušanju svjedoka Dž. H. pod brojem 08-05/3-5-04.2-3-1846/15 od 15.06.2015. godine, koji je dat u Upravi policije Sektor krim. policije, Odjeljenje za borbu protiv privrednog kriminaliteta i korupcije.

Nakon što su izvedeni predloženi dokazi, sud je našao da je optužena počinila krivična djela koja joj se stavlja na teret iz slijedećih razloga:

Nesporno je da je optužena Dž. J. O. u vremenskom periodu od 01.01.2006. godine do 12.06.2015. godine imala svojstvo odgovorne osobe, jer je je radila kao blagajnik-trezorist u NLB Banka d.d. Tuzla, u Tuzli, a što proizilazi iz ugovora o radu broj 010211-27153/13 zaključenog između NLB Banka d.d. Tuzla i Dž. J. O. od 02.09.2013. godine, u kojem je navedeno u članu 2. da se Ugovor o radu zaključuje na neodređeno vrijeme i da je zaposlenik kod poslodavca u neprekidnom radnom odnosu od 20.01.1976.godine, a u članu 3. ugovora da će obavljati poslove blagajnika-trezoriste, koji poslovi između ostalog podrazumijevaju obavljanje poslova trezorske blagajne, te iz iskaza saslušanih svjedoka zaposlenika i bivših zaposlenika NLB banke Tuzla, a što ni odbrana ne spori.

Uvidom u rješenje NLB banke broj 45/14 od 11.09.2014.godine utvrđeno je da je zaposlenica Dž. J. O. određena za ključara blagajne broj 102576632 inventurni broj kase M00024 zajedno sa T. M., K. J. i J. Š., a po osnovu rješenja od 20.04.2015.godine broj 16/15 utvrđeno je da su za ključara blagajne 102576632 inventurni broj kase M00024 određene zaposlenice L. J., T. M. i S. H., dok su za zamjenika ključara iste blagajne određena zaposlenica Dž. J. O., H. H., A. S., D. F., A. O. i S. A.. S obzirom da prema Uputstvu za obavljanje blagajničkog poslovanja ključar, zamjenik ključara i poznavaoac šifre ne smiju posjedovati istovremeno ključ i šifru zajedno, za poznavaoce šifre navedene blagajne određeni su zaposlenici F. J., M. A., J. Š., J. M. i S. H..

Iz uvida u specifikaciju efektivne valute od 11.06.2015.godine utvrđeno je da je stanje u apoenima i iznosima nastao sa početnim stanjem tog dana, da je to krajnje stanje od 10.06.2015.godine i sa knjigovodstvenim promjenama ulaza i izlaza, odliva i priliva novca u toku 11.06.2015.godine. Nije ni sporno da je prilikom sačinjavanja ove specifikacije valute po apoenima i iznosima koju je sačinila blagajnik trezorista J. L. nije ispoštovana procedura jer tu operaciju brojanja i sravnjavanja sa knjigovodstvenim stanjem bi trebalo da učine dva blagajnika a ne jedan. Ta procedura nije ispoštovana što proizilazi iz iskaza svjedoka i J. L. i S. D..

Iz iskaza vještaka ekonomske struke Melihe Mustafić i iz nalaza i mišljenja istog vještaka sud je utvrdio da je ista postupala na osnovu naredbe za vještačenje Tužilaštva Tuzlanskog kantona od 17.07.2015. godine sa zadatkom vještačenja podijeljenim u tri tačke, kako je i koncipiran nalaz i mišljenje od 17.02.2016. godine. Prva tačka se odnosila na manjak koji je utvrđen na dan 12.06.2015. godine u trezoru NLB banke, druga tačka se odnosila na transakcije koje su vršene na računima S. M. u periodu od početka 2006. do 12.06.2015. i treća tačka se odnosila na podizanje i promet deviznog računa H. R. na njenom deviznom računu kod iste banke u periodu od 04.04.2012. do 31.12.2014. godine. Nalaz je koncipiran i izrađen na osnovu relevantne dokumentacije pribavljena od strane tužilaštva koju čini ukupno 189 dokumenata i specificirana je u prilogu vještačenja. Zadatak vještačenja po naredbi citiran je na strani 2 nalaza. Knjigovodstvena dokumentacija koja je posebno analizirana kada je u pitanju prva tačka nalaza, odnosno utvrđivanje manjka od 70.000,00 KM na dan 12.06.2015. godine odnosi se na uplatno - isplatne naloge oni koji su provedeni kroz blagajnu, odnosno zaduženje razduženje trezora sa potpisima, zapisnik

o utvrđivanju manjka i kartica blagajne. Iz nalaza i mišljenje utvrđeno je da je dana 12.06.2015. u trezorskoj blagajni broj 102576632 NLB banke Tuzla, Agenciji centar nastao manjak novca u iznosu od 70.000,00 KM, a čini ga 700 novčanica u apoenima od po 100,00 KM ili 7 buntova novčanica po 100,00 KM. Manjak je verifikovan na kraju radnog dana 12.06.2015. i prijavljen po uposlenici M. T.. Takođe manjak je verifikovan i narednog dana po komisiji banke u istom iznosu od 70.000,00 KM. Dana 11.06.2015. novcem su raspolagale J. L. i M. T., dana 12.06.2015. desila se samo jedna isplata apoena od 100,00 KM, a isplatu je izvršila Dž. J. O., dok je uplatu izvršila M. T.. Na strani 6 nalaza proizašao je odgovor na ovo pitanje. Prvu i jedinu isplatu apoena od 100,00 KM dana 12.06.2015. godine izvršila je Dž. J. O. u 7 sati, 47 minuta i 33 sekunde. U ovom trenutku je trebalo da ostane na stanju 700 novčanica po 100,00 KM ili 7 buntova novčanica po 100,00 KM, odnosno 70.000,00 KM u trezoru. Novcem (apoeni po 100) u dane 11., 12. juni 2015. su raspolagali uposlenici J. L. dana 11.06.2015. (tri uplate i tri isplate je vršila), M. T. dana 11.06.2015. je izvršila jednu isplatu i dvije uplate, dok je ista uposlenica dana 12.06.2015. izvršila dvije isplate, ali ne u apoenima koji nedostaju, J. F. nije bio zadužen za ovu blagajnu on je samo novac predavao u tu istu blagajnu, Š. J. nije bila zadužena za ovu blagajnu i novac je samo predavala u ovu blagajnu. U vezi postupanja uposlenika, dokazi o primopredaji novca postoje u spisu i u tom pogledu nije uočeno postojanje kršenja procedura banke. Procedure banke su prekršene u dijelu primopredaje ključeva i stanja u blagajni, kao i ulaska u prostor trezora samo jednog ključara, bez prisustva drugog uposlenika koji je poznavalac šifre. Procedura je narušena u smislu provođenja popisa na početku dana, a ne zaključavanja na kraju dana, kako je isto vršeno. Da to znači, na osnovu analiziranja svakog ulaza, izlaza do tog sefa, to je sef, pomoćni sef u trezoru, u banci ima više blagajni i u blagajni se pojavi potreba, pojavi se višak ili manjak određenog apoena i onda se ujutru otvara taj sef, a naveče se zaključuje sef. Znači ovdje je jedna uposlenica na kraju dana kada je trebala da zaključa taj sef, konstatovala da nedostaje novac. Znači nema da se ujutru isto vrši sravnjenje, da se ujutru zaključa stanje, a trebalo bi nakon svake promjene vidjeti šta je ostalo. Znači to je ono, ali su prisustvu dvoje, znači ne može jedan uposlenik na kraju dana reći da mu sad fali 700 novčanica, 7 buntova, koji bi se morali primjetiti. Na tabeli strana 7 promjene od dana 10.06. bilo je 1100 novčanica, sve su novčanice posmatrane samo po 100 KM i vrijeme kada je ko predavao i kada je ko uzimao novac i koliko je uzimao novca. Na dan 12.06. na kraju smjene zaključuje se i konstatuje se da nedostaje 700 apoena, a trebalo je bit 1900, a zatečeno je 1200, ali 1200 je u trenutku kada je stavljano 1200 u trezor trebalo je da bude još 7 buntova u tom trenutku ih nije bilo, jer 11.06. prvi kontakt sa novcem i tom blagajnom je imala J. L. i E., ima potpis na nalogima kada je uzeto 200 novčanica, bilo je 1100 i uzeto je 200, ključni trenutak uz praćenje ovog ulaska i izlaska u toku 11.06. je vrijeme 14 sati 54 minute, kada je ostalo samo 300 novčanica i u tom trenutku nije moglo nedostajati 700, znači ostalo je 300. Da je jedno zaključenje na kraju dana, a drugo je otvaranje blagajne i konstatovanje početnog stanja, znači knjigovodstveno vi imate neko stanje da u toj kasi treba da bude 1100 novčanica po 100 KM, 1100 novčanica je 1.100,00 KM i kada je otvorena blagajna trebalo je konstatovati 11.06. stvarno stanje koliko ima, a imamo zaključno stanje prethodnog dana, ali svako jutro kad se otvori blagajna početno stanje se mora konstatovati, da se vidi je li odgovara krajnjem stanju, da su u tom dijelu procedure banke prekršene. Dana 11.06. dana 10.06. u toj kasi bilo je 1110 novčanica, to je 11 buntova, ili 110 hiljada maraka, to je krajnje stanje tog dana i početno stanje treba da bude to. Prva promjena prvi ulaz u tu kasu je bio 11.06. u 10 sati i 1 minutu i J. L. je iz kase uzela 2 bunta, 200 novčanica od 1100 koliko ih je bilo, predala je tih 200 novčanica E. i ostalo je 900 novčanica. 11.06. u 11,28 sati J. L. koja je prethodno predala bila 200 novčanica, je primila od blagajnice Š. 300 novčanica pošto je bilo 900 sada je 1200 novčanica u 11,29 sati J. je iz trezora predao u tu kasu 1500 novčanica po 100 KM i stoga je stanje 2700, jer istog dana znači kroz 2 minute i 11 i 31 J. L. je Dž. J. predala za punjenje bankomata 1500 novčanica od ovih 1200 novčanica i ukupno je sada stanje u tom trenutku bilo, trebalo da ostane u trezoru u toj kasi 1500 novčanica. U 12 sati i 8 minuta J. L. predaje blagajnici 200 novčanica u 12,08 sati predaje i preuzima J. M. tih 200 novčanica i ostaje 1300 novčanica u 14,54 sati. Da u 12,08 sati je bilo 1300 u 14 i 54 iz kase J. preuzima za drugi bankomat 1000 novčanica, znači da je bilo 1300 i

mogla je od 1300 uzeti 1000 i onda ostane 300 novčanica, tri pasice. Da je zadnje uzimanje novca na dan 11.06. bilo u 14 i 54, kasnije su J. L. u tu kasu predala 400 novčanica i ovih 300 i 400 daje 700 novčanica, poslije nje Dž., Dž. je preuzela od M. još, M. je primila od Dž. i stavila u kasu još 200 novčanica, tako da je J. L. na kraju smjene svoje 11.06. imala 900 novčanica, odnosno u kasi je bilo 90.000,00 KM. Da sutradan 12.06. dolazi nova smjena i ta nova smjena treba da ima 900 novčanica, prva isplata je 200 od 900 uzima se 200 u 7 sati i 47 minuta. Taj novac je preuzela Dž. predala je blagajnici D., to je 20.000,00 KM, u tom trenutku je trebalo da ostane 700 novčanica u kasi, dalje na dan 12.06. nije bilo uzimanja novca, bio je samo još jedan ulaz od 1200 novčanica. Krajnje stanje trebalo je da bude 1900 novčanica. Kontrolom kada je prebrojano bilo je 1200, znači nedostajalo je ovih 700 novčanica i zato je to zaključivanje na kraju dana, trebalo bit potvrđeno u toku, na početku dana i u toku dana. Da analizirajući dokumentaciju koja se odnosi na poslovne promjene kad je u pitanju ulaz izlaz novca u ovu trezorsku kasu, odnosno blagajnu, nije uočena bilo kakva anomalija, nepravilnosti, manjkavosti u knjigovodstvenim dokumentima, zbog čega se ti dokumenti ne bi mogli prihvatiti kao valjani, jer banka ima automatski informacioni sistem u kojem svaki likvidator vidi koje je stanje blagajne, odnosno onaj koji je u trezoru može da vidi blagajnu i blagajna treba da ima novac, da blagajne koje rade direktno sa klijentima one trebaju novac i uzimaju iz priručne kase, odnosno vraćaju u priručnu kasu kod većih priliva, npr. kod većih pazara postoje odluke o blagajničkim maksimuma gdje blagajnik vraća veći iznos da ne bi stajao kod njega u blagajni. Da se dešava potreba za različitim apoenima, apoenska specifikacija je najvažnija. Po apoenskoj specifikaciji, svi blagajnici na kraju dana, to je pravilo, pravi se apoenska specifikacija (kad se podiže novac ili nešto plaća, blagajnik upisuje koliko je kojih novčanica i onda oni na kraju dana po toj specifikaciji znaju i gdje im je manjak, da li je na 100 maraka ili na 50 ili na nekom drugom apoenu). Da na svakom isplatnom nalogu i vezano za druge tačke svako od blagajnika ima šifru i piše ko je, piše tačno vrijeme, piše šifra koja se ne vidi u cjelosti, odnosno piše broj blagajne i piše lice koje vrši uplatu ili isplatu. Da prilikom vještačenja nije bilo spornih knjigovodstvenih dokumenata koji govore o poslovnim promjenama na dan 11. i 12.06. što se tiče predavanja i preuzimanja novca.

Kada je u pitanju tačka 2. nalaza, odnosno raspolaganje novca sa jednog ili više računa S. M., utvrđeno je da je u periodu od početka 2006. do 12.06.2015. sa računa S. M., broj partije je KM računa 132 100 020 65 78 774, zatim računa partije broj 101 001 392 9927 i broj računa 151 002 042 6603, po prvom računu koji je u valuti KM, bilo 94 isplate u periodu od 16.01.2006. do 05.08.2014. i uplata samo 3 u periodu od 29.06.2007. do 22.09. 2008., u valuti eur bilo je 6 isplata i 5 uplata, a na trećem računu koji je takođe valuta KM bilo je ukupno u periodu 16.01.2006. do 21.08.2008. ukupno 45 isplata i 32 uplate. Po tri računa ukupno je izvršeno od strane Dž. J. O. 145 isplata i 40 uplata po tri računa u periodu od 16.01.2006. do 30.06.2015. Da je u tom periodu bilo gotovinskih isplata sa navedenih računa i utvrđeno je da je sa tri računa isplaćeno od strane optužene 82.256,03 KM, dok je od iste uplaćeno na račune 52.747,87 KM, ukupno je utvrđena razlika isplata i uplata u iznosu od 29.508,16 KM u prebijenom stanju, podizao je novac i vršene su uplate novca, pri čemu je na neke račune više uplaćeno, recimo na eurske više uplaćeno, nego što je podignuto. Da su na isplatnom nalogu, na dijelu gdje treba da stoji potpis banke i potpis klijenta, nekad su samo inicijali, nekad je Dž. J., a nekad je i S. M.. Da je vještačeno gdje god je potpis S. M. da je on podizao novac. Pojedinačni iznosi dati su u tabelama SM sa svim podacima o datumima iznosima i licima koje je potpisalo uplatni-isplatni dokument, sa njegovih računa je podignuto ukupno 87.256,00 KM, od kojih je na račune vraćeno 29.508, tako da je preostalo na dan 30.06.2015. iznos od podignutog novca u iznosu od 29.508,16 KM, a koji se odnosi samo na transakcije koje je uradila optužena. Kada su u pitanju gotovinske isplate i način na koji su vršene i jesu li vršene isplate S. M., ili je novac eventualno s tog računa isplaćivan nekom drugom licu, utvrđeno je da je novac podignut u gotovini i nije isplaćivan na druge račune, osim prenosa na oročenje koje je izvršio S. M.. Uvidom u dokumente o isplati prenosa sredstava, utvrđeno je da je isplate u najvećem broju slučajeva obavljala Dž. J. O., njena šifra je DZ. 10, dok u kontekstu internih procedura banke ista nije odgovarajuća u smislu perioda na punomoći, računa i

iznosa na koji je data. U odnosu na devizni račun H. R., partija broj ... u vremenskom periodu od 04.04.2012. do 31.12.2014., pri analiziranju prometa ovog računa u odnosu uplatno isplatni dokumenti u odnosu na štednu knjižicu, na osnovu dokumentacije NLB banke, podaci sa valutne kartice, utvrđeno je da sa deviznog računa H. R. partija broj ... u vremenskom periodu od 04.04.2012. do 31.12.2014. je podignuto ukupno 7.063,69 američkih dolara od čega je jedna isplata izvršena od 681,03 iskazana na kartici i u knjižici, dok ostali podignuti iznos od 6.382,66 dolara je nakon što je podignut iskazan je u knjižici u iznosu manjem od 1.699 dolara. Da je na osnovu dokumentacije utvrđeno da je podizanje novca u ukupnom iznosu 6.382,66 izvršeno od strane Dž. J. O., od kojeg je ona evidentirala u knjižicu isplatu klijentu u iznosu 1.699 dolara, razlika je utvrđena u iznosu 4.683,66 USD. Stanje po štednoj knjižici je 4.684,97 dolara, dok je stanje po poslovnim knjigama banke 1,31 dolar. To znači da u knjižici nisu evidentirane sve isplate, koje su u banci. Znači stanje po knjižici je 4.684, dok je stvarno stanje u poslovnim knjigama banke samo 1,31 dolar. Do razlike u iznosu od iznosa 4.683,66 dolara je došlo jer podignuti novac nije evidentiran u knjižici u vrijeme podizanja kada je knjižen u knjigama banke, naknadno je isplata evidentirana u knjižici djelimično, onako kako je isplaćivana klijentu u iznosu od 1.699 dolara, dakle ova razlika je nastala jer podignuti novac u banci u iznosu 6.382,66 dolara nije isplaćen klijentu u ukupnom iznosu od 4.683,66. Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optužene na upit da li se stanje u bankarskom poslovanju provjerava kroz trostruku kontrolu, knjigovodstveno stanje, elektronsko stanje u elektronskim medijima i stvarno stanje blagajne, ista je odgovorila potvrdno. Dalje je navela da je stvarno stanje blagajne utvrdili na osnovu knjigovodstvenih isprava i na osnovu popisne komisije koja je konstatovala da postoji manjak. Da se nije bavila utvrđivanjem ko je prouzrokovao manjak već utvrđivanjem činjenice da je nastao manjak te potvrdila navode da u toku vještačenja nije uočili ništa neobično zbog čega knjigovodstvene dokumente o prometu novčanica, konkretno od 100,00 KM na dan 11.06.2015. ne bi prihvatila kao tačne, jer je zapisnik o krajnjem stanju potpisala uposlenica i rekla da je to toliko, da dokumentacija koja je prethodila sačinjavanju tog stanja su knjigovodstveni dokumenti o promjenama koje su se dešavale od početnog stanja na kraju 10.06., to je početno stanje 11.06., pa knjigovodstvene promjene novčanicama od po 100 maraka nije uočeno ništa neobično.

Iz izvještaja o forenzičkoj analiza dva videonadzora, snimača, sačinjenog od M. S. stručnog savjetnika forenzičkog analitičara kompjuterskih Sistema Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja Bosne i Hercegovine, Ministarstvo sigurnosti i iz njegovog iskaza utvrđeno je da je po osnovu naredbe za vještačenje Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0049827 15 od 16.07.2015. godine, uz dostavljena dva snimača video nadzora, iz NLB banke Filijala Tuzla, od kojih je jedan marke „Hig vision“, a drugi „Samsung“ zadatak vještačenja bio da se izvrši ekstrakcija sadržine snimača, prevashodno za dane 11/12. 06.2015., a potom i za prethodni mjesec dana, zatim da se za dan 11.06. nakon izvršene ekstrakcije evidentira zaključenje trezorske kase, nakon završenog radnog vremena, zatim za dan 12.06. da se evidentira otvaranje trezorske kase neposredno nakon dolaska uposlenika, manipulacije kase kasom od strane osumnjičene J. O. Dž., u narednih sat vremena, zatim u kom vremenskom periodu je osumnjičena uzela i za sebe prisvojila iz kase za sebe 7 pasica novčanica, kombinujući snimke sa svih raspoloživih kamera da bi se stvorila slika o kontinuitetu kretanja i radnji koje je poduzimala osumnjičena. Zatim da se isprate kretnje osumnjičene sve do završetka njene smjene kombinujući snimke sa različitih kamera, čiji su zapisi pohranjeni na snimačima, pri čemu je potrebno obratiti pažnju na analizu službene zabilješke MUP-a TK-a broj 05-05/3-5-1846/15 od 22.06.2015. godine u kojoj se objašnjava koji su momenti od značaja za istragu. Zatim je takođe potrebno evidentirati za 12.06. ulazak u trezorsku kasu službenice koji preuzima kasu oko 09,30 sa naglaskom na komunikaciju sa koleginicama u banci, a za prethodne dane potrebno je samo evidentirati način manipulacije s novcem neposredno nakon ulaska u trezorski zapis u kome se nalazi kasa, od strane ovlaštenih bankovnih službenika, uključujući izdavanje dotacije novca drugim blagajnicama, odnosno šalterskim službenicima koja se odvija u prostoru šalterske blagajne. Ekstrakcija snimka znači preuzimanje od snimka sa video nadzora, znači da li je to na USB stik,

da li je na DVD, CD, odnosno znači preuzimanje video snimka na neki medij da bi se dalje mogao obrađivati. Tehnike za izradu su one koje su dostupne na video nadzor, pristupi se video nadzoru korisničko ime se unese i u svakom video nadzoru postoji opcija koja se zove Bekap, odnosno koja omogućava preuzimanje snimaka sa video nadzora na neki drugi medij, USB stik, ili DVD, izabere se datum, vrijeme od kog do kog datuma želite, od kog do kog tačno precizno vremena i onda se ti snimci ekspertuju na USB stik ili DVD. Da je zbog opširnosti zadataka po naredbi postupano u dvije laboratorije. U jednoj laboratoriji u kojoj je radio M. S. rađena je samo ekstrakcija dok je u drugoj laboratoriji obrada foto i video materijala, dakle nakon što je urađena samo ekstrakcija, odnosno preuzimanje snimaka sa video nadzora te snimke predate na dalje postupanje po ostalim zahtjevima naredbe pravljenje snimka, praćenje kretanja itd. Da se radi o dva videonadzora, sa videonadzora marke „Hik vision“, pošto se radilo o veoma velikoj količini snimaka velikog kapaciteta, oni su snimljeni na eksterni hard disk i kao takvi su dostavljeni drugoj laboratoriji na dalje postupanje, a sa video nadzora marke „Samsung“ to je drugi video nadzor, oni su snimljeni na 10 DVD-jeva i onda su dostavljeni u laboratoriju za vještačenje foto i materijala na dalju obradu. Da se navedeni material nalazi u arhivi Agencije, jer je naredbom traženo da se obrade ti svi snimci i da se na kraju kao finalni produkt dostavi jedan video snimak koji će pokrivati ovaj cijeli događaj, zato što te kamere snimaju većinom kadrove i prostor koji nije od interesa, cijeli dan snimaju što bi bilo nepraktično za pregledat takvih dostavljenih snimaka. Da nakon što se upale DVD snimači i pokrenu se uz pomoć korisničke šifre, koje su im dostavljene uz naredbu prva je radnja da se utvrdi tačan datum i vrijeme, odnosno datum i vrijeme koji su podešeni na tim snimačima da ne bi bilo odstupanja, ako je u naredbi naveden datum jedan, moraju vidjeti da je to stvarno datum i vrijeme koje odgovara na video snimačima, odnosno da su ispravno podešeni datum i vrijeme na snimaču. Tom prilikom su ustanovili da na video snimaču marke „Hik vision“ je odstupanje vremena u trajanju od 11 minuta, znači da vrijeme na uređaju kasni 11 minuta u odnosu na stvarno vrijeme. Kasni na uređaju 11 minuta, a na drugom snimaču je utvrđeno da vrijeme kasni 4 minuta, na oba snimača nije isto vrijeme, razmak između njih pomak je 7 minuta, između samih snimača. Da se ne može vrijeme prebijati, da vrijeme na snimaču kasni u odnosu na stvarno vrijeme, a ako bi pravili usporedbu nekog relevantnog snimka sa jednog i sa drugog snimača došli bi do ovih 7 minuta da bi trebao bit pomak 7 minuta, znači ako iz područja kamere gdje na jednom snimaču se snima, se pojavi u području drugog snimača onda će bit razlika u vremenu 7 minuta i to sa „Hik visiona“ kasni 7 minuta u odnosu na „Samsung“ i na „Samsungu“ kasni 4 minute, na „Hik visionu“ 11, prvi DVD kasni 7 minuta u odnosu na drugi i moguće je da dođe do pomjerava u prikazivanju određenih snimaka ako se prikazuje vrijeme da se evidentira to vrijeme, razlika u tom vremenu. To jednostavno ko je instalirao postavljao video nadzor nije pravilno vrijeme podesio na njemu. Da je kamera kablom povezana sa DVF snimačem i nije moguće da se snimak s jedne kamere pojavi na oba snimača, jer ima kabal koji ide na uređaj i može snimat sam na uređaj gdje je spojen taj kabal. Da sve što je rađeno je u domenu primjene tehničkih znanja.

Iz izvještaja o forenzičkoj analizi dva video nadzora, snimača, sačinjenog od D. Š. stručnog savjetnika forenzičkog analitičara kompjuterskih Sistema Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja Bosne i Hercegovine, Ministarstvo sigurnosti i iz njegovog iskaza utvrđeno je da je u predmetu protiv optužene J. O. Dž. obavio vještačenje po osnovu naredbe Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0049827 od 16.07.2015. godine. Da je materijal za predmetno vještačenje preuzeo iz druge laboratorije od kolege M. S. što je radio vještačenje, skidanje video sadržaja sa dva DVR uređaja. Iz te laboratorije je zaprimio vezano za prvi DV uređaj „Hig vision“ veličine 23,8 gigabajta video snimaka koji su dostavljeni na eksternom hard disku. Ti video snimci su dostavljeni u formatu MP4 za period 01.06. do 12.06.2015. godine, osim sa izuzetkom za 07.06.2015. godine nisu dostavljeni video snimci, kao i da su od 12.06.2015. godine su dostavljeni video snimci sa 16 kamera, a za sve ostale dane samo sa 14 kamera, dok je sa drugog video uređaja „Samsung“ dostavljeno 37 gigabajta podataka na 10 DVD uređaja. Ti video snimci su bili u STK formatu i snimci su sa 16 kamera. Da se može precizno razdvojiti na kojem DVF snimaču su se

nalazili snimci sa pojedinih kamera, jer ih je zaprimio skroz odvojene, sa jednog snimača su dostavljene na hard disku, sa drugog snimača su dostavljeni na DVD-ovima s tim što je naredbom traženo da se od svih tih video snimaka napravi video snimak grupisan sa ta dva videosnimača, sa svih kamera sa tih videosnimača. Da se original materijala koji je dobio na eksternom disku i na 10 DVD nalazi u arhivi u Agenciji. Prilikom sačinjavanja jednog generalnog DVD prvo je bilo potrebno, pošto su dostavljeni u MP4 i STK formatu, izvršiti konverziju tih videosnimaka kojom prilikom je korišten softver „Amped five“ koji se inače koristi za poboljšanje videosnimaka i “Slim player”, nakon toga je uz korištenje softvera “Adobe Premiere Pro” urađeno spajanje različitih videosnimaka da bi se dobio jedan videosnimak onoga dijela koji je tražen naredbom. Da je primijetio da postoji razlika u vremenu na DVD na DVF snimaču i da to odstupanje u vremenu nije bitno koliko sam događaj kretnje određenih osoba. Nakon praćenja analize izdvojenih snimaka koji su napravljeni na jednom generalnom DVD može se na osnovu različitih oznaka, jer na različitim mjestima piše datum, vrijeme i ono kamera, broj kamere, identifikovati, odnosno raspoznati da li sporni dio snimka potiče sa jednog ili drugog DVF snimača. Da je dostavljen uz nalaz i mišljenje i DVD na kojem je napisano Agencija za forenzička ispitivanja vještačenja broj 1441041653/15, ispod Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0049827 15 video snimci, a na kojem su snimljeni video snimci koji su kreirani u laboratoriji.

Iz pregleda sadržaja video zapisa pohranjenog na DVD broj 1441041653/15 koji je sačinjen od strane Agencije za forenzička ispitivanja vještačenja utvrđeno je da se na istom nalazi nekoliko video zapisa u ukupnom trajanju cca 7-8 sati. Video zapisi od 01. označeni su datumom i oznakom kamere, do 11.06. su video zapisi kamere broj 14 (kamera koja snima trezorsku blagajnu u kojoj se nalaze dvije kase, od kojih je jedna sporna kasa iz koje je nestalo 70.000 KM) i ti video zapisi traju od 3-5 minuta svaki od njih i prikazuju period početka radnog vremena od 07,30 do 8,00 sati. Video zapis gdje piše video 11.06.2015. godine bez oznake kamere se odnosi na zaključno evidentiranje novca od prethodnog dana i taj video zapis traje 16 minuta i 25 sekundi, to je kamera broj 14 (kamera gdje se nalazi trezorska blagajna) i on snima vrijeme od 15 sati i 15 minuta do 17 sati i 53 minuta, zaključivanje radnog dana 11.06.2015., koji je prethodio kritičnom danu. Iz 4 video zapisa od 12.06.2015. godine (što je kritični dan), prvi video zapis gdje piše 12.06.2015. kamera 14, koji traje 9,5 minuta i pokriva vremenski period od 9,37 do 9,48 sati, tih 11,12, odnosno 9,10 minuta. Video zapis koji nosi oznaku video 12.06.2015. dio 1. koji zapis traje 41 minutu i 58 sekundi je kombinacija više kamera, ne samo kamere 14 gdje se nalazi trezorska blagajna nego i kamere koja pokriva šalter salu i kameru koja pokriva hol. Taj video zapis traje 41,5 minutu i on pokriva realno vrijeme koje je prikazano na zapisu od 7,25 ujutru do 8,22 minuta opet u jutarnjim satima. Ova dva zadnja video zapisa od 12.06. dio 2. i dio 3. traju po više od po 3 sata i oni pokrivaju samo kameru koja prati šalter salu gdje je radila i optužena kritičnog dana, taj dio 2. pokriva šalter salu od 8,23 sata do 12,05 do podne, a drugi dio od 12,05 do 16,12 sati kada optužena nakon radnog vremena napušta zgradu banke. Pregledom video zapisa od 11.06.2015. godine u trajanju od 16 minuta i 25 sekundi (pokriva kameru broj 14 prostor trezorske blagajne u periodu od 15 sati, 15 minuta do 17 sati i 53 sekunde, koja kamera se aktivira, odnosno pali samo na pokret kad neko ulazi unutra), vidi se L.J. u trezorskoj blagajni u kojoj su dvije kase, manja kasa u kojoj se nalaze priručne kase blagajnika i veća kasa iz koje ulazi-izlazi novac kojim se snabdijeva blagajna. Osoba koja ulazi u prostor trezorske blagajne je T. M. koja je u tom periodu bila u pokretu, L. J. koja je između 15,30 i 16,00 sati vršila preliminarno sravnjenje blagajne i F. J., koji se vidi na snimku, koji je donio pazar. Na snimku je J. Š., zatim optužena Dž., koja će posljednja napustiti prostoriju ikraj radnog dana 11.06.2015. godine, gdje je utvrđeno da su se odvijale redovne aktivnosti u danu koji je prethodio kritičnom danu 12.06.2015. godine i da ništa neuobičajeno nije bilo u aktivnostima L. J. koja je tog dana 11.06.2015. godine prije kritičnog dana zaključivala trezorsku blagajnu. Pregledom video zapisa od 12.06.2015. godine koji traje 41 minutu i 58 sekundi u vremenskom period od 7,25 ujutru do 8,22 sati, nepuni prvi sat radnog vremena, vidi se da zaposlenici iza vrata ulaze i izlaze, da je postojala jedna jedina prostorija koja nije bila pokrivena video nadzorom i gdje su zaposlenici ostavljali

svoje privatne stvari. Na tom snimku vide se zaposlenici koji dolaze, optužena Dž. i F.J., koji su tada imali zaduženja optužena blagajnik trezorista, a F., J. kao nosilac šifre, njih dvoje ulaze prvi u trezorski prostor deaktiviraju neophodne uređaje i onda se otvara kako kasa sa priručnim blagajnama tako i kasa inventorna iz koje će nestat novac. Optužena je napustila ovu prostoriju u 7,34 sati i da je došla u prostor šalter sale gdje je blagajnici S. D. trebala predat novac u 7,40 sati, 6 minuta optužene nije bilo nakon toga dolazi u šalter salu sa istom kutijom koju je koristila u trezorskoj blagajni i predaje S. D. novac nakon čega se odvijaju redovne aktivnosti, gdje se vidi optužena, koja poziva J. Š. da odu zajedno do bankomata, da se J. Š. vraća, da je to već početak kada se stranke puštaju u banku, a da optužena ostaje sama, zatim vraćanje ključeva od bankomata u trezorsku kasu, zaključavanje ulaza i na snimcima u periodu do vremena 09,30, 09,45 do 10,00 sati kad dolazi T. M., nema više ulaska u prostor trezorske blagajne.

Sud je u cijelosti prihvatio iskaz i nalaz vještaka Mustafić Melihe, na osnovu kojeg je utvrdio da je 70.000 KM nestalo 12.06.2015.godine, u periodu do 09,30 sati i iskaze stručnih savjetnika forenzičkih analitičara Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja M. S. i D. Š. i izvještaje o forenzičkoj analizi i vještačenju video snimaka od strane istih, iz kojih je utvrđeno kretanje i ponašanje svih zaposlenika kritičnog dana, jer se radi o stručnim i ovlaštenim osobama za ovu vrstu vještačenja i u njihovim iskazima sud nije utvrdio bilo kakve protivriječnosti niti nelogičnosti, a iskazima nisu prigovarale stranke, niti branilac.

Predstavnik oštećene NLB Banke F. A. je na glavnom pretresu naveo da je po zanimanju diplomirani pravnik, zaposlena u NLB Banci d.d. Sarajevo, i da nastupa u svojstvu predstavnika oštećenog, te je naveo da se oštećena NLB banka pridružuje krivičnom gonjenju optužene i postavlja imovinskopравни zahtjev u vidu povrata novčanih sredstava u iznosu od 70.000,00 KM, a nema nikakvih saznanja vezano za radnje koje se optuženoj stavljaju na teret.

Na okolnosti poslovanja blagajne, trezora i platnog prometa saslušani su uposlenici NLB Banke d.d. Tuzla T. M., L. J., F. J., H. Dž., S.D., J. Š. iz čijih iskaza proizilazi sljedeće:

Iz iskaza svjedoka T. M. koja je saslušana i direktno i unakrsno i od strane tužioca i od strane odbrane utvrđeno je da je ista bila zaposlena nepunih 30 godina, od januara 1986.godine u NLB Banci sve do juna 2015.godine kada je dobila otkaz zbog kritičnog događaja zbog čega je pokrenula parnični postupak koji još nije okončan jer je u prvostepenom postupku donijeta presuda u njenu korist i ista je po žalbi od strane NLB banke kod drugostepenog suda na odlučivanju. Da je veći dio svog radnog vijeka provela na poslovima likvidatora blagajnika, u zadnjih 10 godina je radila na drugim radnim mjestima, 5 godina kao vodeći referent poslovnice poslovnicu u Mercatoru, radila sam, nakon povratka u Poslovnicu Centar, radila je na poslovima komercijalist-blagajnik. Kada se desio ovaj događaj u junu 2015. godine obavljala je sve poslove koji su bili potrebni, od koordinacije sa šefom, direktorom, mentorstvom mlađim kolegama, direktno svakodnevni posao je bilo opsluživanje blagajnika gotovinom, bila je nosioc ključa, jedan od nosilaca trezorske kase i opsluživala iz te kase blagajnike gotovinom za trezorsku blagajnu. Da je trezorski prostor bio odvojen, nije bio viđen iz šalter sale do toga se dolazilo kroz jedan međuprostor, prostor između blagajne i tog trezorskog dijela jedan uži prostor koji je bio zaštićen slijepom bravom, nije se moglo ući bez da neko otvori iznutra. Što se tiče vremena od trezorske blagajne do šalter sale hoda samo hod nije trebao ni minut pola minute, jer je to par metara. Trezorska blagajna je bila obezbijedena kada su u pitanju sama ulazna vrata alarmom, svako je imao svoju šifru za ulazak i ključeve, pri ulasku se aktivira šifra, deaktivira pri izlasku, ta su vrata bila uvijek zaštićena, a sama kasa je imala ključ. U tom periodu šifru za ulazak u prostor trezorske blagajne i ključ su imali ona (T. M.), optužena J. i Š. J.. U trezorskoj blagajni se nalaze dvije kase, u trezorskoj kasi je bio novac kojim su opsluživali blagajnike u blagajničkom prostoru šalter sale. Tim novcem su radili u toku dana, a u drugoj kasi su ostavljali blagajnici po završetku radnog dana svoje priručne kase, male metalne kase, od kojih su samo oni imali ključeve i

odlagali su te kase u tu manju blagajnu. Kad se uđe u prostor trezorske blagajne otvarala su je dva lica poznavao šifre i nosilac ključa. Posao nije bio strogo podijeljen ona je konkretno u tom periodu pored posla blagajnika-trezoriste radila i ostale poslove, a u tom periodu je imala ovlaštenje da nosi ključ trezorske kase, od obadvije kase. Donji ključ je nosila od ove druge kase, gdje su blagajnici ostavljali svoje te priručne metalne kase (otvarala se sa dva ključa blagajnici su nosili gornji ključ, a ostali su nosili donji ključ). Trezorska kasa gdje je bio smješten novac za opsluživanje blagajnika, on se otvarao sa ključem i šifrom, različita lica su imala ključ i šifru i tu ne postoje dva ključa. Prostor trezorske blagajne je mal, uzak, oko 2 metra širok, u njemu su bila dva stola koji su služili za brojanje novca, u trezor su mogli ulaziti samo uposlenici koji su radili tu i da su ulazile i dvije osobe D. i E. koje su radile na određeno vrijeme a koje nisu imale nikakvih ovlaštenja, samo da uzmu svoje priručne kase, nisu imale šifre, nisu mogle samostalno ulaziti. A u taj sami prostor mogla je ući samostalno ako koleginica koja je imala blagajnu do tog prostora koja je radila sa pravnim licima pazare koje je primala, kad ona ima potrebu za pražnjenjem prema trezoru, mogla je ući sama tada nije birala kase, nego od nje da prenese novac u trezor. Da su duži period ona i optužena obavljale kontrolu, mada nismo imali mi rješenja kontrolora, u sklopu njihovog posla kontrolisale su blagajnike. I trezorska kasa je vid blagajne i nju su zaključivali, prebrojali, utvrđivali stanje i sravnjivanje sa knjigovodstvenim stanjem, stvarno stanje gotovine sa knjigovodstvenim stanjem. Iz te trezorske kase u toku dana se manipuliralo novcem na relaciji, najčešće na relaciji trezorska kasa - blagajnici i suprotno. Kad je izdavala novac, morala se ta količina novca kroz računar prvo smanjiti stanje blagajne trezorske i onda kolegica na blagajni prihvati tu količinu novca i svaki puta prebroji. I kad od blagajnika prima prebroji novac, a blagajnik kad predaje novac isto uradi to na ekranu na računaru provede, zvali su to „provede“, koju količinu novca da i u kojim apoenima, da bi mogla na ekranu prihvatiti tu količinu novca da bi s time poravnala blagajnu svoju. Pri tome se dokument isprinta koji potpiše blagajnik kad ga daje i onaj ko prebroji novac potpiše da je ispravno. Ti dokumenti o sravnjenju su odlagani na polici iza blagajnika i isti su se koristili na kraju dana za sravnjenje trezorske kase, novac bi se trebao prebrojati svakako i nakon toga izvući zaključak blagajne (saberu te dokumente i sravne sa zaključkom blagajne). Na zaključnom dokumentu na kraju dana, na tom dokumentu piše stanje svake valute i svakog apoena i takav dokument na kraju dana potpisuje onaj ko je sravnio i neko ko je radio sa tom osobom u smjeni, najčešće je to bio blagajnik uz obavezu da oboje potpišu. Da je 11. juna radila smjenu od 08,00 do 16,00 sati, dok je od 10,00 sati do 18,00 sati radila L. J.. Da je sa J. prilikom premopredaje izvršila sravnjenje i predala ključ od trezorske kase i tom prilikom je stanje bilo uredno onako kako je napisano knjigovodstveno, takvo je stanje i ostavljeno. Sutradan 12. juna došla je u smjenu koja počinje u 10,00 sati tačnije oko 09,30 sati radi pripreme. Da nisu mogli poštivati pravila svaki puta, ako ona nije tu uđe koleginica koja je tu da opsluži blagajnu. Tog kritičnog 12.06. smjenu od 08,00 sati kao blagajnik trezorista radila je optužena. Odmah po njenom dolasku u smjenu samim ulaskom međuprostor između blagajne i trezora, koleginica D. je tražila, tražila je dotaciju (snabdjevanje blagajne) 200 po 100 i 400 po 50 novčanica i kad je otvorila trezorsku kasu nije bilo apoena od 100 i dala joj je samo po 50 i rekla da nema novčanica od 100 za izuzimanje novca, to je bilo prije 10,00 sati, jer je tek ušla. Nakon toga kolegici M. J. kad je tražila apoene od 100, uzela je od kolegice Š. J., koja je radila u odvojenoj blagajni, ona nije bila u tom redu blagajni, nego je imala posebnu prostoriju sa pravnim licima, gdje je pazare primala, obzirom da je ona veću količinu novca i dobivala u pazarima od nje je zamijenila i uzela, 200 po 100, pa M. dala. Izraz pasice je omot u koji su se pakovale novčanice po 100 komada određenog apoena. U trezorskoj kasi su imali raspored po kojem su složeni apoeni, pa tako na najvišoj polici su držali tzv. šarenu valutu (strana valuta), onda dolje su bile složene, odvojene 100, 50, 20, 10 po apoenima su bile razvrstane, samim otvaranjem kase moglo se lako uočiti ima li nekih novčanica ili nema. Da je na kraju tog radnog dana, negdje poslije 17,00 sati nakon sravnjenja trezorske kase, komparacijom brojanja i upoređivanja sa knjigovodstvenim stanjem, utvrdila da je razlika 70.000 u knjigovodstvenoj i gotovini. Onda je uzela stanje od prethodnog dana, vidjela da je tu ostalo 900 po 100 optužena je dala ujutro D. prije njenog dolaska, kad su one počele raditi, 200 po 100, o čemu je izdat dokument, da je

napravljen višak iz trezorske kase, a po tome 700 komada nema. Prema trezorskoj kasi nije bilo prometa novčanicama od 100 maraka na način da su određene količine ulazile. Da u tu trezorsku kasu ulazi novac i sa blagajne pravnih lica, ta kasa ima svoj limit koliko se smije u toku noći ostavit. Morali su voditi računa ako trezor radi do 3 sata, da izregulišu o čemu je uvijek pismeni trag morao biti. Ukoliko ne ide novac u trezor (centralne banke) direktno, blagajnik koji radi sa pravnim licima, dostavlja novac u trezorsku kasu poslije 14 sati. Da su taj dan te poslove radili Š. J. u blagajni koja je bliža i u drugoj blagajni koja je sa druge strane banke J. F.. Nakon što je utvrdila tog 12.06. u popodnevnom satima da nedostaje 70.000,00 KM, sa koleginicom M. J. je ponovo sve sravnila provjerila prethodna stanja, sve što je ono u blagajničkom iskustvu da se može nešto dogoditi da nije nešto provedeno, kad je vidjela da nema drugog načina za dokazivanje, nazvala je direktora koji je rekao da pozove sve radnike što je i učinila. Prvo je direktoru i šefici prenijela ponovo stanje koje su i oni prekontrolisali i utvrdili da je stanje kako je i ona ustanovila. Bila je u stanju šoka, jer radi tu tolike godine, svako za sebe plaće, kuka, priča, optužena je došla posljednja, sa upitom je li se to nešto desilo. Sa novcem iz trezorske kase snabdjevali su, odnosno punili su i bankomate, često, ako skupe u toku dana dovoljnu količinu za bankomate, punili su ili dijelom ili u cjelosti ako nema dovoljno trebali su od trezora. Bankomat se u poslovnici punio sedmično jednom, izuzev ako su penzije, plaće, onda i dvaput sedmično se pune. Bankomati su punjeni, oba bankomata 11-og, jer 12. nisu punjeni, 11-og su punile kolegica L. J. i optužena, jer je optužena taj petak 12. Juna, podnijela zahtjev za godišnji odmor od ponedjeljka. Prilikom unakrsnog i direktnog ispita od strane odbrane svjedoku je predložen iskaz iz istrage od 15.06. u kojem je navela da je J. L. 11.06.2015. godine zaključila tj. sravnila trezorsku kasu, a da su sravnjenju bile prisutne D. S. i Dž. O. J., dok je u iskazu od 16.06. u svom iskazu navela „Na pitanja da li se sjećam ko mi je rekao da su J. i D. i Dž. sravnile trezorsku kasu 11.06.2015. godine, što sam izjavila u mojoj ranijoj izjavi, mogu da kažem da sam tada pogriješila i da mi je J. rekla da je D. potpisala zapisnik, ali nije bila prisutna sravnjenju“ pa je svjedok pojasnila da se radilo o povjerenju među zaposlenicima i da procedure nisu mogle biti ispoštovane uvijek jer onda niko ne bi odlazio kući kojim bi se tempom odvijao svakodnevni posao. Također je navela da je taj dan 12.06. sravnila blagajnu kojom je bila zadužena optužena i da je ista bila u redu, a da je trezorsku kasu sravnila na kraju dana sa M. J. jer je optužena žurila i otišla iz banke u 16,00 sati. Također, prilikom direktnog ispita od strane branioca na upit da li je pregledala video zapise ista je odgovorila da nije već da je samo po upitu direktora i interne kontrole banke da im pomogne šta je to što vidi na snimku u jednom dijelu kod optužene pojasnila da je to vreća crna koju su koristili za sitni novac (kovanice), a da nikakav video materijal nije pregledala.

Navode svjedoka T. M. potvrdila je svjedok L. J. koja je u svom iskazu između ostalog navela da je od kraja 2015.godine u penziji, a da je do tog perioda radila u trajanju od 34 godine u NLB banci tačnije do 10.07.2015.godine. Da je radila na poslovima, najviše blagajnika likvidatora, a prema zadnjem rješenju na poslovima blagajnik-trezorista, nikad nije disciplinski kažnjavana niti bilo kako, da joj je u toku dana kroz ruke prolazilo preko milion, milion i dvjesto, milion i po gotovine. U periodu kada se događaj desio kada je nestalo 70.000,00 KM iz trezorske kase, prema usmenom nalogu direktora i šefa u periodu od aprila mjeseca 2015. godine, radila je na poziciji kontrolora, to znači da pored toga što uskačeš, radiš i na blagajni, opslužuje se i trezorska blagajna, opslužuju se i blagajnici sa gotovinom, predaju se pare u trezorsku blagajnu, u trezor itd. Da se u malom prostoru trezorske blagajne nalaze dvije čelične blagajne, jedna je trezorska druga je blagajna u kojoj se odlažu priručne kase od blagajnika po završetku radnog dana, dok se u trezorskoj blagajni nalaze novčanice, pare koje su kako domaća valuta, tako i strana inostrana valuta, kojim se opslužuju blagajne u šalter sali, postojeće blagajne koje rade sa strankama i preko te blagajne se prima višak novca i predaju se u trezor glavni, nalaze se i ključevi od bankomata. Da je trezorska soba, trezorska blagajna pod video nadzorom. Između šalter sale i trezorske blagajne se nalazio prostor u kojem su mogli odložiti svoje lične stvari i bio je sto u kojem nije bilo video nadzora. Vremenski, bez posebnog zadržavanja od trezorske blagajne do šalter sale bilo je potrebno minut, par koraka.

Blagajnik trezorista od ulaska u trezorsku blagajnu prvo treba da opsluži blagajne, trebaju blagajnici da preuzmu svoje blagajne priručne iz blagajne. U trezorski prostor ulaze samo osobe koje imaju šifru i imaju ključ od trezorskog prostora. U ovom slučaju bile su njih 4 koje imaju šifru i koje mogu ući u taj prostor. Svaka od njih četiri imala je svoju šifru, dok je od ključeve od ulaznih vrata u trezorsku blagajnu imalo troje. Poslove trezorskog blagajnika u tom periodu osim nje obavljala su M. i Š., a optužena je imala rješenje o suključarstvu, mogla je isto ući u blagajnu, zbog rada subotom. Vrata trezorske blagajne otvara blagajnik koji ima ključ od vrata, znači koji ima ključ i ima šifru. Procedura ulaska je da se ukuca šifra i fizički se stavi ključ u vrata i uđe se i to radi sve jedan blagajnik trezorista. Manja kasa gdje su snabdjevene priručne kase za blagajnike, ima dva ključa koje posjeduju dvije osobe, a veća kasa gdje se nalazi novac ima šifru i ključ, nju aktiviraju dvije osobe, od kojih blagajnik trezorista ima ključ, a šifru ima neko drugi. Novac iz trezorske kase služi za snabdijevanje blagajni kao i za punjenje bankomata koji su se u tom periodu u Agenciji centar (dva bankomata na ulazu banke) sedmično ili u roku od 10 dana zavisi od potrošnje koliko treba. Ukoliko se deaktivira šifra na trezorskoj kasi i otvori i onda ta šifra ne bude ponovo aktivirana, ali blagajna bude zaključana ključem, ne može se bez ključa otvoriti. Kad blagajnici traže novac onda se pravi suvišak iz te trezorske blagajne, a dotični blagajnik pravi dotaciju sebi i to je potpisan dokumenat od strane ko prima i ko predaje. Novac u trezorskoj blagajni kad se prima u blagajnu on se obavezno prebroji, a sad blagajnik kad uzme na mašinu može prebrojati ili ako ima povjerenje, u trezorskoj blagajni se nalazi mašina za brojanje novca. Dokument koji je potpisan od strane blagajnika, se odlaže na kraju dana zajedno sa ostalom dokumentacijom i pravi se zaključak te blagajne, znači sa zaključkom, sa rekapitulacijom, sa svim tim dokumentima se odlaže umota se i odlaže se u kutiju gdje se odlažu i ostale dokumenta, ostale blagajne svih koji su radili u toku dana. Svaki blagajnik zasebno pravi svoju dokumentaciju o sravnjenju svako svoje blagajne. Zaključak i sravnjenje znači popis, specifikacija gdje je popis i ima rekapitulacija koja se izvuče iz sistema po kojoj se uštima gleda se stvarni popis para da li odgovara stanju, rekapitulacija. Taj zapisnik koji se pravi nakraju dana, potpisuju principu dvije osobe, takođe postojala je obaveza da i druga osoba osim blagajnika trezoriste učestvuje u brojanju novca fizički i sravnjenju tog izbrojanog novca sa knjigovodstvenom dokumentacijom, međutim, u praksi to nije bilo sve izvodljivo zbog obima posla, što tog drugog blagajnika nisu mogli dignuti sa blagajne, jer je uvijek bio problem. Radilo se u dvije smjene, prva od 8 do 16 i druga od 10 do 18 sati. U svakoj od te dvije smjene postojao je blagajnik trezorista, nije bilo bitno, ukoliko blagajnik iz šalter sale traži novac u 12 sati koji blagajnik trezorista mu daje novac, ovaj koji je došao u 8 ujutru ili ovaj koji je došao u 10, bitno je samo da je mogao da uđe u blagajnu jer niko drugi sem blagajnika trezoriste nije mnogo ući. Blagajnici u tom trezorskom prostoru nisu imali nikakvog posla, nisu mogli ulaziti, samo ujutru kad preuzmu kasete i popodne kad vraćaju kasete, za sve se ostavlja trag na dokumentu koji je blagajnik trezorista izdao novac ili ko je zaprimio. U toj trezorskoj kasi složen je novac po apoenima, u blagajni ima jedna polica veći prostor gdje ima jedna polica i iznad ima isto još jedan prostor gdje su stajali ključevi, u ovom prostoru gdje je donji dio, taj središnji dio gdje su se ostavljale novčanice unutra imaju dvije police, sa jedne strane su bile složene novčanice od 200, na njih je išlo 100, do njih po 50, druga strana po 10 i 20 po tom principu se radilo od kako je ona tu tako da je blagajnik trezorista lako mogao i da uoči, a posebno da lako i brzo prebroji određene apoene. U trezorsku kasu se odlaže novac i sa blagajne pravnih lica ako imaju suvišak ako nisu uspjeli predati u toku radnog vremena na vrijeme u trezor glavni, onda taj sav suvišak su predavali u trezorsku blagajnu, a koji se predaje poslije 15 sati otprilike. Dana 11.06.2015. godine je radila drugu smjenu od 10 sati. Taj dan je bilo sve uobičajeno, na kraju tog radnog dana, napravila je zaključak blagajne, dokumentaciju odložila u postojeću kutiju sa ostalim blagajnama i rekapitulaciju i ostavila zajedno na pultu pored terminala, pored kompjutera, tako da je dostupno sljedećoj smjeni da može odmah pogledati koliko, šta ima u toj blagajni. Ključeve od trezorske blagajne je predala DŽ., jer je ona trebala sutradan da radi, zato što je ona koristila slobodan dan, jer je imala dvije subote u maju mjesecu. Zaključni dokument za taj dan za nju je potpisala D. S., a koja nije bila fizički prisutna brojanju novca i sravnjenju knjigovodstvenog stanja iz razlog što je ona na šalteru, tako da joj je taj dokument odijela na radno mjesto

da potpiše. Nikada se u prethodnom periodu ma ni generalno u njenoj radnoj praksi nije desilo da nestane novac ma koja količina iz trezorske kase. Da je bio odnos povjerenja između kolegica, posebno onih koji duže te ključeve od trezorske blagajne, jer bez povjerenja se takav posao ne može raditi, to je specifično. Taj dan 11.06. su punili oba bankomata, ona i Dž.. Postoji dnevnik o primopredaji ključa od trezorske blagajne. Da se ona trebala vratiti na posao u Ponedjeljak ali je pozvana 12-og juna od strane bankeposlije 17 sati, da dođe u banku, da ima nekih neslaganja s blagajnom, da su pozvani svi i da dođe da ima problema. Nakon što je došla u banku saznala je da u blagajni fali 70.000 KM, 700 komada po 100, novčanica u apoenima po 100 KM. Ponovo je rađeno sravnjenje,ponovo su brojali i pare i ponovo je utvrđeno da fali to 70.000 KM. Tom prilikom u tom sravnjenju je korišten njen zaključni dokument od prethodnog dana od 11. juna, jer je to bilo početno stanje za naredni dan. Blagajnik trezorista koji je dolazio u jutarnju smjenu kada otvori, pogleda knjigovodstveno stanje kakvo bi trebalo bit, može lako uočiti da se ne slaže sa stvarnim stanjem kad su u pitanju novčanice, jer u toj rekapitulaciji ima popis para ako je iko pogledo mogo je vidjeti da ima 100 po 200, 900 po 100, 1600 po 50, tako samim otvaranjem vidi se jel to ima il nema, jer to je puno. Taj dan popodne u banku su bili pozvani kompletna prva smjena ko je radio i ona koja nije taj dan radila, svi uposlenici i optužena. Svima je bilo jako stresno, svi su plakali, dok je optužena djelovala mirno, komentarisali su između sebe, s tim što je optužena rekla ma nema šanse, da se ne sekiraju, da to banka neće prijaviti, zbog imidža banke i da nema od tog ništa. Da nije moguće da je ona nehotice na kraju 11.06.2015. godine ispustila da upiše 7 pasica od po 100 maraka, odnosno 70.000 maraka, da takva mogućnost ne postoji. Da se kartonska kutija ili poklopac kartonske kutije koristio u radu blagajnika trezoriste ako se trebala iznijet veća količina para iz te blagajne da se ne nosi u rukama onako, nego se vrećici ili nešto tako u toj kutiji, poklopac ustvari od kutije od A4 formata. Da ona nije uzela te pare. Da je zbog ovog događaja od strane banke dobila otkaz, nakon čega je ustala sa privatnom tužbom, po pravosnažnoj presudi banka je bila u obavezi da je vrati na posao međuti ona je iskoristila pravo na penziju i tako je penzioner.

Na iste okolnosti i svjedok Š. J. je u svom iskazu navela da je zaposlena u NLB banci od 1978. godine na poslovima blagajnika sa opisom poslova prijem pazara, svi poslovi koji se tiču fizičkih lica, znači prijem uplata, isplate, u slučaju neke reklamacije može i reklamacija, dio platnog prometa, kad je manje posla unosila naloge, radila i platni promet uz posao blagajnika, a u junu 2015. godine radila je na blagajni pravnih lica dva mjeseca, a onda mjesec idu na šalter, jer su njih tri bile na pravnim licima, a bile su dvije blagajne. Tog dana 12. juna 2015. godine u kojem iz trezorske kase NLB banke nestalo 70.000 KM radila je i prethodni i taj dan. Da je njeno radon mjesto u odnosu na trezorsku blagajnu odvojeno samo jednim zidom, to je zid od regipsa, tu je jedan otvor kroz koji je predavala pare, to su dvije prostorije u jednom nizu odvojene samo jednim zidom i jednim prozorom kroz koji je stavljala pare, a s druge strane blagajnik je preuzimao novac, tu je predavala novac kolegici koja je taj novac preuzimala da li ga stavljala u trezorsku kasu ili ga predavala direktno u trezor, jer je tu u njenoj prostoriji, u prostoriji gdje je trezorska kasa ima prozor, njen kontrolor preuzima pare tu. Trezorska kasa ima police, prvo jedan pretinac gdje ima poklopac, pa se može zatvoriti, to je najgornji dio, u slučaju da imaju samo malo deviza u kome su obično bile u poklopcu od kutije za papir, one su složene i one su bile ubačene gore i tu je bila, bila je jedna vrećica crna u kojoj su stajali ključevi od bankomata. Zatim ima jedan dio malo manji i onda su dole pretinci, stalaže i apoeni su poredani po 100, poredani po 50, 20,10 i pri dnu dole sića i još je bila jedna polica gdje se moglo malo siće u kesicama, gdje su apoeni po 100 komada poredati, a dole se stavljala ta kutija gdje imaju tu ogromnu siću. Da se može lako uočiti kad određenog apoena ima ili nema, jer čim se otvori slika je pred vama, jer nije to izmiješano, to je sve složeno. Vremenski bez zadržavanja od prostorije trezorske blagajne do šalter sale treba pola minute, minut, ne treba ni minut, pola jer ta prostorija je možda tri metra kad zatvoriš vrata kolko treba da se naprave tri koraka i da se uđe u šalter salu. U junu 2015. godine kao kontrolor u trezorskoj blagajni dan prije kritičnog događaja radila je J., a u prvu smjenu u petak je došla M., naveče je radila J., izvršila primopredaju blagajne i ona je otišla, ona je imala slobodan taj

dan, a u petak je M. radila kao kontrolor, s tim što je i Dž. imala rješenje vođe smjene. Znala je šifru blagajne trezorske, a bila je ključar ove priručne kase gdje su ostavljali svoje kasice. Dana 12. juna 2015. godine u jutarnjim satima nakon što je došla na posao, mogla je samo ući u svoju kancelariju, uključiti svoj kompjuter i ništa drugo ne raditi, jer kad se ulazi u prostorije gdje je trezorska kasa, imaju vrata gdje ima ključ i gdje se sa šifrom može ući u tu prostoriju, znači ta šifra nema veze sa kasama, to je šifra ulaska u prostoriju, a taj dan ključ i šifru je imala Dž., jer su nju čekali da može otključati da uđu. Dž. im je otključala vrata zajedno sa kolegom J. jer je on imao šifru a Dž. ključ. U trezorskoj kasi se nalazi višak novca sve što je preko maksimuma u tim priručnim kasicama, znači sve što je preko viška to se tu ostavlja u trezorsku kasu. Iz trezorske kase, ako je tog novca tu previše, on se predaje direktno u trezor, ali se uvijek tu ostavi minimum da kad treba likvidatorima, koji rade na šalteru, kad treba tim blagajnama, znači iz te kase trezorske im se daje novac. To je jutro ulazila u glavni prostor trezorske blagajne da uzme svoju priručnu kasu bez zadržavanja. Da je F. J. u tom momentu radio na blagajni koja se nalazi s druge strane banke, isto na prijemu pazara, to je gdje se primaju oni veći pazari za pravna lica. Da je to jutro iz svoje prostorije čula kada je Dž. govorila D.: „D. iznesi priručne kase i kolegici od druge smjene“, da iznese da stavi na taj sto, kad one dođu da se ne mora otvarati ta kasa da one odmah uzmu to. S obzirom da je ona zbog velikih pazara koje je primala uvijek imala kod sebe pare koje su kolegice često uzimale, razmjenjivale između sebe i ne moraju iz trezorske kase uzimati pare, pa je D. tražila od nje stotinu apoena po 100 da joj da, nije imala u tom momentu i rekla je da će joj dati poslije prvog pologa pazara, u tom momentu se Dž. javila i rekla da će joj dati pare iz trezorske kase. Čula je optuženu ali je nije mogla vidjeti jer je roletnica na njenom prozoru bila spuštena kao i D. koju također samo čujem. Nakon što je optužena rekla D. da će joj donijeti novac ona je čula zvuk vrata ne zna da li pri otvaranju ili zatvaranju jer ne vidi iz svog prostora samo čuje, i zna da se to dešavalo cca 20 minuta do 8 h, možda i 15 minuta do 8 sati, ali da nije mogla vidjeti uopšte da li je optužena odnijela novac i kada D. Nakon toga optužena je zvala da odu da provjere nešto na bankomatu, jer su oni koji rade sa pravnim licima imali šifre mogli su otvarati trezorske kase, a nisu se upuštali, odnosno nisu znali kvarove otklanjati, bili su nosioci šifre, otvarali s kolegicama, koje su sav život radile samo sa fizičkim licima i opsluživale bankomat, ali joj to jutro, poslije nakon što se sve desilo, nije bilo jasno, zbog čega je nju optužena zvala zbog bankomata 10 minuta do 8 sati, a što joj je i rekla nakon čega je optužena rekla da ona njoj samo otvori i nek ide raditi a da će ona pregledati sve. Posebno je bila iznenađena jer u situaciji kada nešto nije u redu sa bankomatom, kad ne štima, odnosno kad zakoče novčanice ili se gužvaju, ili ne izlaze novčanice, portiri tako glasno kažu neka neko dođe bankomati ne rade što je u ovom slučaju izostalo. U tim trenucima klijenti su dok je otključala šifru optuženoj, već bile pred njenom blagajnom, tako da je otvorila optuženoj i vratila se istog momenta na svoju blagajnu iako su trebale biti obje tu prisutne, ali s obzirom da joj je ona rekla da ide da će ona provjeriti i povjerenje koje je vledalo između svih otišla je. Bankomati su punjeni dan ranije u četvrtak, dinamika punjenja zavisi od datuma, zavisi pred penzije ili pred invalidnine, ubrzanije se može puniti, može se napuniti i svake sedmice, a može se desiti da se bankomat ne puni i 15 dana, znači zavisi od dana kad su isplate. Navela je da su u grupi radili svi preko 30 godina zbog čega je vladalo veliko povjerenje među njima. T. M. je došla u drugu smjenu oko 09,30, a druga smjena počinje od 10 sati, uvijek su svi dolazili pola sata ranije zbog priprema. M. je pozdravila i pitala ima li apoena po 100 maraka da treba M., jer nema ništa u trezorskoj kasi, tražila je onda da joj samo zamijeni. M. joj je dala 100 komada po 200 maraka a ona M. iz svoje blagajne 200 komada po 100 maraka, nisu pravili suvišak dotacije, samo su zamijenili apoene. Tom prilikom nisu pravljani nikakvi dokumenti jer su faktički jedna drugoj usitnile, zamijenile. Svoj radni dan petak 12.06. okončala je na način da je sve što je imala viška para predala u glavni trezor, sebi je ostavila onoliko koliko joj treba za subotu radnu, zaključala svoju priručnu kasu i osim opisane komunikacije sa T. M. i trezorskom blagajnom nije imala neke komunikacije sa trezorskom blagajnom do kraja radnog dana. Taj dan u večernjim satima pozivana je od M. koja je pitala može li se sjetiti da slučajno nije neko tražio para, jel se u prvom momentu, prvo se razmišljalo, zato što se do tada to nikad nije ni desilo, da je možda neko uzeo, a da se nije napravio suvišak, jer uvijek je to žurba uvijek ih

je malo, možda nije napravljen suvišak. Nakon toga je M. zvala da dođe rekla joj je da su sve zvali da dođu jer nema 70.000 KM u trezorskoj kasi. Kad je došla, prvo joj je kroz glavu prošao bankomat, predložila je direktoru da se prvo pregledaju bankomati i obadva bankomata su štimala. Bili su svi prisutni iz prve smjene ona, D., Dž. i J., M. iz druge smjene i J. koja je bila na godišnjem. Svi osim optužene su bili uznemireni, niko nije mogao da vjeruje da je to moguće, plakali su dok su čekali da dođe direktor. Optužena se ponašala najnormalnije, govorila im je da se ne sekiraju, da to nije ništa, da banka neće tužiti, pare su osigurane, odlazila je do zaposlenika J. i D. koji su radili na određeno i govorila im da se ne brinu nimalo, da to nema veze s njima, da banka neće za ovakav nikakav iznos tužiti jer su pare osigurane, otvarala je prozor, nikad u životu taj prozor tu nije dole prema Jali otvoren, dok su svi plakali, ona govori "vidite na ovom drvetu suhe nekakve šišarke, nikad nisam do sad primjetila da ovo drvo ovako izgleda" dok svako sebi hoće nešto da učini, ona je bila kao da nije ni postojala, ko da nije u tom svijetu njihovom. U njenoj praksi od kako je zaposlena od 1978. godine nikada se nije desio ovakav ili sličan događaj. Prilikom unakrsnog ispita svjedoka ista je ponovila da nisu poštivane procedure poslovanja iz razloga velikog dugogodišnjeg povjerenja koje su imali između sebe, jer nikada do tada za njenog radnog vijeka novac nije nestao. Dalje je navela što se tiče bankomata da nije tačno da se novac ne može staviti u bankomat, nit se može uzeti, a da se ne utvrdi manjak, jer kasete za punjenje bankomata postoje kasete po apoenima, tako da se može staviti u kasete koliko god hoćete, to ne znači da je bankomat prihvatio to što je stavljeno u tim kasetama, mora se uzeti program, izbrisati prethodno stanje koje je bilo, zadužiti, prvo zadužiti, reslovima koje su tu nađeni, pa zadužiti novčanicama kojim se dopunjava taj bankomat i programski odraditi da bankomat prihvati te podatke da može početi raditi, a samim tim što se u kasetu ubaci, jer može se ubaciti u kasetu 500 komada, a zadužiti sa 700, to bankomat ne priznaje, on priznaje ono što je zaduženo. Dalje je svjedok opisala kesicu crnu koju je nosila optužena prilikom punjenja bankomata uz objašnjenje da u nju stane čak 900 komada jer je rastezljiva ali da ona nije obraćala pažnju na to jer je bila ljuta na optuženu što je zove za bankomat tako kasno kako je to već opisano. Na pitanje da li je sravnjenje u blagajni regularno zaključeno prethodnog dana odgovorila je da jeste jer je sigurno uštimana kako treba, samo se otvori kasa i pogledaju se pare, ne broje se, 100 komada i potpiše se. Da se poklopac od kartonske kutije koristio samo za veće iznose, pa ako je to 300, 400, 500 komada kutija se ne koristi, poklopac se ne koristi, uđe se u kasu i uzme se 500 komada buntova. U ruku jednu može se 400 komada uzeti i da s obzirom na raspored prostorija kako je to navedeno, da prostorija koju su koristile za svoje stvari nije bila pod video nadzorom postoje razne mogućnosti kako se može iznijeti novac iz banke. U dodatnom ispitivanju od strane tužioca svjedok je pojasnila da blagajnički izraz "štimanje" znači da stvarno stanje novca odgovara knjigovodstvenom stanju. Također, navela je da u tom periodu ni radnici obezbjeđenja ni zaštitarska služba nisu kontrolisali službenike banke pri izlasku iz banke na kraju radnog vremena, lične stvari, garderobu.

Svjedok S. D. je izjavila da je zaposlena u u NLB banci, na poslovima bankarski komercijalist i blagajna. Da je bila zaposlena i u junu 2015. godine na blagajni. Nije bila u stalnom radnom odnosu već na određeno, po osnovu ugovora na određeno vrijeme na period od 6 mjeseci od 01.03 pa na 6 mjeseci, da je pripravnčki staž odradila 2012., 2013. godine u NLB banci. U junu 2015. godine, njezini radni zadaci kao blagajnika su bili, uplate, isplate osim pozicije kontrolora, radila je na šalteru sa klijentima. Kontrolor je osoba koja je izvršila kontrolu njihovih blagajni, koja je donosila dotacije iz trezora do blagajnika na šalterima koji su trebali novac, u tom periodu su to bili J. i M., a prije toga Dž. i M.. Opisujući prostor trezorske kase izjavila je da se u njemu nalaze dvije kase. U prostor trezorske blagajne se ulazi kroz predtrezorski prostor ima i od ulaza u trezorski prostor vrata se otvore, odmah su kase ispred. Vrata ulaska u trezorsku blagajnu obezbjeđena su šiframa i ključevima, a ona nije bila nosilac ni šifri ni ključeva, dvije su osobe morale imati, dok su kase u trezorskoj blagajni se otključavale tako što jedna osoba otključa šifru, a druge osobe je imale ključeve. Kao blagajnik u prostorijama trezorske blagajne zadržavala se kratko vrijeme, dok ne uzme svoju kasu. Sjeća se događaja iz juna 2015. godine u kojem je iz jedne od trezorski kasa NLB banke

nestalo 70.000 KM i da je radila 11. i 12. juna i to drugu smjenu 11. juna kada je kontrolor bila J. koja je na kraju radnog vremena sravnila trezorsku kasu, ona je svoju blagajnu sravnila, novac popakovala, pošto je bilo stvar povjerenja, potpisivanje, to je da stvarno stanje odgovara knjigovodstvenom stanju, potpisivanje dokumentacije, za trezorsku kasu specifikacija, rekapitulacija dnevne blagajne. Da ona nije ulazila u trezorsku blagajnu i nije brojala novčanice, ali je potpisali specifikaciju, jer je to bila uobičajena praksa, stvar povjerenja, nije samo ona i drugi su potpisivali, nikad se nije desio nekakav problem u vezi toga i drugi su potpisivali kao uobičajena praksa. Da joj je J. L. donoseći taj dokument da ga potpišete, rekla da su dokumenti uredni i da se taj 11.06.2015. godine kao cjelokupan radni dan ni po čemu nije razlikovao od nekih drugih uobičajenih radnih dana. Dana 12.06. je radila prvu smjenu koja počinje rad sa klijentima u 08,00 sati, tako da je došla na posao oko 07,30 minuta, kad neko otključa šifru i kad je zovnu da uzmu svoju kasu tad pride i preuzme svoju blagajnu priručnu kasu. Kad su iznosili blagajne Dž. je rekla da iznesu od kolegice M. i E. njihove blagajne, koje su radile u drugoj smjeni i pri čemu je htjela da pride i onda su skontali da to ne treba uraditi, i u tom trenutku je čula Š. da govori neće iznositi kad one dođu nek iznesu svoje, jer bi te blagajne umjesto u trezoru bile u predtrezorskom prostoru na stolu. Tog jutra njena blagajna iznesena je bila na stol, uzela je i otišla na svoje radno mjesto. Nakon toga je brojala svoje novčanice, kako se prijavila na računar, novac izvadila u posude kako ide uobičajena praksa, zatrebalo joj je novca, jer zna da su bile puštene penzije, invalidnine zbog čega je i tražila novac od kolegice Š.J., pošto je radila na pravnim licima na većim pazarima, tražila je 200 po 100 i 200 po 50 KM ali joj je odgovorila da nema trenutno tog novca, a da joj je Dž. rekla da će joj donijeti iz trezora. Novac je i donijela u kartonskoj kutiji, Dž. blagajna u odnosu na njenu blagajnu se nalazila odmah pored, radni sto ih je dijelio. Osobe koje su obavljale poslove kontrolora i blagajnika trezoriste koristile su tu kartonsku kutiju ako je veći novac u pitanju da donesu svim blagajnicima, kada treba dotacija ostalim kolegama na blagajni koje rade ili neki suvišak tamo iz glavnog trezora kad trebaju prenijeti, onih kovanica upakovane, pa to uzmu jer se ne može sve u ruci nositi, ona je tražila i dobila 4 pasice. Da je razdaljina između prostora trezorske blagajne i šalter sale gdje je sjedila par koraka i ista se pređe bez zaustavljanja za manje od pola minuta. Da je od trenutka kad je optužena rekla da će donijeti novac, do trenutka kad je stvarno donijela novac proteklo malo duže nego što je uobičajeno trebalo vremena, 5 minuta možda otprilike. Da optužena nije počela raditi sa klijentima rad u 8 sati, jer je bila na bankomatu sa kolegicom Š.. Otišle su do bankomata po zahtjevu Dž., koja je zvala Šahu da idu na bankomat. U 8 sati počeo je rad sa klijentima, sjeća da je bila nekakva gužva da je sama pristupila radu, tada je vidila Š. da je došla. Kada se optužena vratila s bankomata primjetila je da je malo pogubljen bila. Od kontrolora u drugu smjenu tog 12.06. došla je M. od koje je ona tražila novac u apoenima od 100 KM, negdje oko pola 10 kad je ona došla jer je od 10 sati druga smjena, rekla je da nema po 100 i donijela je po 50, misli da je donijela 400 po 50, a rekla je naglas svima da nema novčanica po 100 KM. Taj dan oko 6 pola 7 M. je nazvala i rekla da mora doći u banku da ima neki problem. Otišla je u banku nakon čega su joj rekli o čemu se radi. Tu su bile pored nje i M., J., J. i Dž., bili su svi. Razgovaralo se o nestanku gdje je taj novac dal je u bankomatu ili je tu negdje u trezoru. Vršena je kontrola bankomata i utvrđeno da je uredan bankomat. Da su bili pod stresom, pogubljeni, svi su plakali, svi su bili pogubljeni, samo Dž. nije bila uznemirena, bila je opuštena. Govorila je da banka neće ništa prijaviti zbog imidža. Da nije znala da u predtrezorskom prostoru gdje su bile njihove stvari nema kamera. Tek kad se desio ovaj slučaj saznala je da tu nema uopšte kamera. U tom periodu radnici obezbjeđenja nisu kontrolisali lične stvari bankarskih službenika nakon završetka radnog vremena. Da u jednu ruku može stati četiri do pet pasica.

Tako je i svjedok F. J, između ostalog naveo da u NLB banci radi od od 2013. do 2015. godine na poslovima blagajničkog poslovanja. U junu 2015. godine je obavljao posao komercijalista-blagajnik za pravna lica. Upoznat je gdje se nalazi u banci trezorska blagajna, to je mali prostor površine 2-3 metra u kojem se nalaze dvije kase, trezorska i kasa sa pričuvnim kasama. Prostor trezorske blagajne je osiguran alarmnim sistemom, ima ključ od ulaznih vrata, zatim imaju dva ključa od kase za pričuvne kase i šifra i

ključ od trezorske kase, samo kontrolor ima i šifru i ključ za ta vrata. Radio je u dane 11. i 12. juna bio je nosilac šifre od trezorske kase. U trezorskoj kasi nalazi se novac, koji služi za poslovanje banke kojim se opslužuju blagajne koje rade taj dan, s tim što novac izdaje kontrolor, u drugoj kasi se nalaze pričuvene kase sa kojima rade blagajnici. U tom periodu juni 2015. godine, poslove kontrolora u NLB banci obavljale su Dž., M. i Š., Dž., M. i J.. Tog dana 12.06. kada je nestao novac iz trezorske blagajne radio je prvu smjenu. To jutro je ulazio u prostor trezorske blagajne, Dž. je bila kontrolor što znači da je ona unijela blagajnu, otključala vrata trezorske blagajne, ušla unutra, zatim je i on ušao, on je unio šifru, ona je otvorila ključem vrata od trezorske kase. Nakon toga, pošto je njegova kasa bila na dnu te trezorske kase, njegova sa gotovinom, a gore na njoj je bila Š., pa je pomogao Š. da ona odnese do svoje blagajne, nakon toga se vratio po svoje, uzeo kolica natovarivši i udaljio se na drugu stranu banke, jer je blagajna gdje je radio bila skroz na drugoj strani banke. Sa aspekta poštovanja procedure banke, trebalo bi svaki put aktivirati i deaktivirati alarm da bi se ušlo u trezorsku kasu ako se treba uzimati ili dostavljati novce u trezorsku kasu. Znalo je da ostane neaktiviran alarm, samo da se znači ključem otvara ulazna vrata, dakle isto u pitanju kad je šifra u pitanju, samo što se ključem otvaralo, ali se nije moglo ući u trezorsku kasu bez obzira što je alarm deaktiviran, bez ključa. Dž. je prokomentarisala D. da se izvade kase drugih blagajnika koji su taj dan trebale da rade, D. nije ništa odgovorila, ali je Š. dodala nek svako ko dođe na posao uzme svoje kase da radi. Do prostora trezorske blagajne je došao samo na kraju radnog dana oko pola 5 s obzirom da je trebao na godišnji odmor, sveo je blagajnu na nulu i predao M. svoju gotovinu, zato što je ona bila kontrolor druge smjene. Nekad kad nije bilo starijih kolega da se potpišu bio je supotpisnik rekapitulacije koja se radila u trezorskoj blagajni na kraju svakog radnog dana. Da kad je potpisivao učestvovao je u brojanju novca osim kad M. prvo sravniti, pa onda zovne da i on prekontrolišem s njom. Kolegice koje su radile kao kontrolori koristile su kutiju u svom poslovanju ili poklopac od kutije prilikom punjenja bankomata, prilikom izdavanja gotovine npr. veće količine kad su u pitanju npr. kad su penzije i tako, kad treba više blagajni opslužiti gotovinom. Da 4 pasice mogu stati u jednu ruku. Razdaljina između prostora trezorske blagajne i prostora šalter sale gdje su radile kolegice bila je 5 do 10 metara i mogla se preći za 10 sekundi, a ako bi uzimali pasice iz blagajne jednu po jednu ne dvije po dvije, ne četiri odjednom, jednu po jednu, da bi uzeli 4 pasice bilo bi potrebno tri sekunde, pošto su novčanice u trezorskoj kasi poredane od najvišeg prema najnižem apoenu, zna se mjesto gdje su složene novčanice. Međublagački prostor nije bio snabdjeven video nadzorom u njemu su se ostavljale lične stvari uposlenika. Da nikad od strane zaštitara ili službe obezbjeđenja nisu kontrolisani bankarski službenici i njihove stvari, lične stvari nakon završetka radnog vremena. Taj dan vratio se u banku nakon završenog radnog dana ponovo oko 19 sati jer su ga zvali da dođe zbog problema koji se desio, da je nakon prebrojavanja trezorske kase utvrđen manjak od 70.000 KM. Pored njega tu su bili i Š., D., Dž., M., M. i J.. Nikome nije bilo svejedno, to je jedinstven slučaj, svi su bili zaprepašteni kako se to moglo desiti, osim optužene koja je čudno djelovala tom prilikom, bila je previše smirena. Da je dobio otkaz ugovora o radu zato što to jutro nakon unošenja šifre, nisam deaktivirao šifru. Kad se jednom deaktivira, pošto je kontrolor bio odgovoran za tu kasu, njima je svima bilo jasno da on odgovara za to, da li ima ključ, ima šifru alarma, ima ključ od kase, jer prevelika je to odgovornost za njega da bi sumnjali u kontrolora. Prilikom unakrsnog ispita od strane odbrane predložen mu je iskaz iz istrage u dijelu u kojem je vezano za ponašanje optužene naveo „U subotu dok smo bili u banci, svi osim Dž. smo bili uznemireni, a ona je jedina bila smirena, stalno je govorila da banka neće ništa prijaviti radi ugleda, da će biti sve u redu, pa da se mi mlađi ne brinemo, da banka ima kamaru propusta i da ništa što se dogodilo, da to nije ništa što se dogodilo spram nekih drugih propusta. Sva ta priča je izazvala sumnje kod nas i meni je lično djelovala isto kao da je uzela neku drogu“ što je svjedok i potvrdio. Svjedok je naveo da nije gledao koliko novaca i u kojim apoenima se nalazi u trezorskoj blagajni jer ga nije interesovalo.

Iskaze svjedoka T. M., L. J., J.Š., S. D. i F. J. koji su se u svojim iskazima opisali događanja kritičnog dana od dolaska u banku početka radnog dana do zaključenja trezorske kase kao i prethodnog dana, zatim

o poslovima i radnim zadacima blagajnika, kontrolora i blagajnika trezoriste kao i o načinu poslovanja blagajne, trezora i platnog prometa uopšte, ističući da procedure prilikom postupanja sa trezorskom kasom kritičnog dana nisu ispoštovane na način kako je to propisano internim aktima banke zbog tehničkih razloga, i da je to bilo uobičajeno zbog međusobnog dugogodišnjeg povjerenja, sud je iste prihvatio kao vjerodostojne, jer nema razloga da u njih sumnja isti su u saglasnosti i sa ostalim provedenim materijalnim dokazima sa iskazom i nalazom i mišljenjem vještaka ekonomske struke, pregledanim DVD zapisom.

Svjedok Dž. H. je u svom iskazu navela da je u NLB banci radila od 25.10.1995. do maja 04.05.2017. godine kada je prešla u Raiffeisen banku. U junu 2015. godine obnašala je poziciji direktora sektora „fritel“ koji obuhvata poslovnu mrežu, znači direktora za poslovnu mrežu. Fritel u prevodu znači trgovina na malo, a konkretno podrazumijeva rad sa poslovnom mrežom u bankarstvu, poslovi sa stanovništvom. U vezi događaja od 12.06.2015. godine, kada je iz trezorske kase nestalo 70.000,00 KM, telefonom je obaviještena, jer je u tom periodu boravila u Ljubljani na edukaciji, sutradan se vratila, bila je subota, kada je došla formirana je komisija u skladu sa procedurama banke, obaveza je da se formira neovisna komisija da se još jednom provjeri stanje blagajne da vide eventualno da nije došlo do greške, da nije eventualno novac negdje zapao ili nešto. Formirana je komisija ispred ovog Sektora za poslovanje sa stanovništvom koja je uradila provjeru stanja. Optuženu poznaje dosta dugo još od '95. godine. Da je optužena u junu 2015. godine radila na poziciji blagajnik-trezorista. To radno mjesto podrazumijeva da onaj ko nosi rješenje blagajnik trezorista, da je između ostalog zadužen i za jedan od ključeva trezorske kase, koju oni naravno zavisno od smjene zadužuju, razdužuju kroz knjigu, koja evidencija se vodi ko trenutačno duži ključ i koji su to ljudi koji trenutačno duže jedan od ključeva trezorske kase. Postoje dvije smjene prva smjena počinje od 08,00 sati do 16,00 sati, a druga je od 10,00 sati do 18,00 sati. Pristup u prostor trezorske blagajne, imaju samo blagajnici trezoristi koji po proceduri po principu idu u četiri oka, znači dva koja zaduže ključeve mogu ući, istovremeno ima ključ od ulaznih vrata i šifra od ulaznih vrata koje su zadužene druge osobe za otvaranje toga, tu je praktično smještena trezorska kasa i jedan sto i brojačica novca i kasa gdje se nalaze priručne kase blagajnika. Blagajnici ne mogu ući u prostor trezorske blagajne jer nemaju šifru, nemaju ključa, samo mogu u prisustvu blagajnika trezoriste da preuzmu svoje priručne kase. Po principu četiri oka se otvara trezorska kasa u kojoj se nalazi novac kojim se dnevno manipuliše na način što trezorska kasa ima šifru i ima ključ, znači jedan blagajnik duži šifru drugi duži ključ, što znači bez prisustva dvije osobe, ta se kasa ne može otvoriti. Procedura koja je napisana koja se treba poštivati je da uvijek budu prisutni oboje, da se ta kasa mora pri svakoj transakciji uzimanju, vraćanju novca iz kase zatvoriti i svaki put kad se ponovno ide za dotaciju ili suvišak, ponovno po istom principu otvoriti. Nije upoznata kako se dešavalo u praksi.

Ako je deaktivirana šifra može se ključem otvoriti. Bez ključa ne može, jedino ako nisu skroz ostavljena otvorena vrata. Taj blagajnik trezorista koji otključava tu kasu koji ima taj ključ ne bi trebao imati šifru i od vrata i od ulaznih vrata. Novcem iz trezorske kase snabdijevaju se blagajnici iz šalter sale. Bilo da novac izlazi bilo da ulazi u trezorsku kasu, mora da ide zahtjev za dotaciju (znači treba para), za izlaz iz trezorske kase, odnosno ulaz u blagajnu i ide suvišak kad ja iz svoje blagajne, ako je blagajnik daje u trezorsku kasu i prati taj dokumenat novac koji predaje blagajniku trezoristi. Te dokumente potpisuju blagajnik i blagajnik trezorista, onaj koji predaje novac, a blagajnik trezorista prima, on mora ustanoviti dal po specifikaciji koju predaje blagajnik odgovara tom stvarnom stanju i onda položiti unutra. Trebalo bi oboje da prebroje. Ti dokumenti koji se u toku dana sačinjavaju odlažu se u trezorsku kasu. Tu se moraju odložiti sve dotacije i suvišak moraju biti potpisane i odložene, jer to je način da se na kraju dana sravni stanje te blagajne o čemu se sačinjava zapisnik koji tačno sadrži specifikaciju novčanica po apoenima i na taj način se sravni blagajna vidi se koliko je bilo ulaza i izlaza iz blagajne koliko je trenutačno stanje na osnovu svih ulaza i izlaza, prebroji se novac, formira specifikacija, potpišu isto dva blagajnika, procedura tako nalaže da blagajnik trezorista obavezno mora imati još jednog blagajnika koji će zajedno

s njim sravniti i potpisati da je blagajna odgovarala stvarnom stanju kako je napisano u zapisniku. Dok je bila u Ljubljani obaviještena je da je došlo do manjka iz trezorske kase u iznosu od 70.000,00 KM, 700 novčanica u apoenima po 100. Iako je obnašala funkciju direktora nije ulazila u prostor trezorske blagajne jer je to prostor koji je pod video nadzorom i prisustvo svako stranih lica, bez obzira što je direktor, ne znači da ima pravo ući u trezorski prostor kako joj padne napamet. To podrazumijeva samo ukoliko je vanredna kontrola, redovna kontrola i osobe koje su naravno imenovane da rade tu kontrolu kad su popisi i ostalo. Između trezorske blagajne i šalter sale nalazi se međuprostor u kom su praktično bile smještene stvari od blagajnika, koji nije bio pokriven video nadzorom. Da bi se došlo od trezorske blagajne do šalter sale bez zaustavljanja potrebno je minut do minut i po, kratko vrijeme. Taj dan kada je nestao novac svi zaposlenici koji su radili s blagajnom su bili pozvani da bi se utvrdio eventualno tok događaja kako, šta, da se može na osnovu razgovora sa zaposlenicima zaključiti kako je tekao taj radni dan da bi se moglo eventualno pokušati doći do saznanja da se uradi nova kontrola, da se uradi zapisnik, da se evidentira činjenično stanje, obavijesti uprava banke, nadležna služba za sigurnost. Služba za sigurnost, Complaints je preuzeo da ponovno formira komisiju koja će provesti na osnovu dokaza, Complaints je imao mogućnost, jer je to podrazumijevalo i sigurnost i sve da pogleda i video zapise, dok ona nije gledala video zapise, jer ih prema pravo gledati, jer nije bila uključena, nego zasebna služba, a u međuvremenu, odmah po saznanju je upoznat i MUP i urađena prijava o toj pronevjeri. Ne zna da li su uzimali od radnika, pismene izjave, ali zna da su razgovarali sa svim zaposlenicima, jer je to u skladu sa internim procedurama banke, jer ako se već radi nova kontrola, ako se formira komisija, onda je logično da se porazgovara sa ljudima, da eventualno neki možda novi podatak se sazna ili nešto. Da se za vrijeme njenog radnog vijeka u banci za tih 21 godinu nikad nije desio ovakav slučaj da iz prostora trezorske kase nestane bilo koja količina novca. Da ovakvi i slični događaji utiču na imidž banke u negativnom smislu. Također je navela da sva saznanja o samom toku događaja je ono što je ona ustvari čula, jer nije bila prisutna niti 11-og niti 12-og juna. Da se novcem iz trezorske kase snabdijevaju i pune i bankomati, ali se nije mogla izjasniti koliko često. Nakon što joj je predočena izjava iz istrage potvrdila je navode da prema video zapisu koji su pregledali D., J. i Š. su uzeli svoje priručne kase i izašli iz trezorske blagajne, a Dž. je ostala sama prišla kasi i u kartonski poklopac od pakovanja papira za printanje stavila nešto prislonila uz sebe, izašla i zatvorila vrata trezorske blagajne, te je pojasnila da to ne znači da je gledala video zapis jer je to informacija koju je dobila od njihove službe sigurnosti koji su nadležni da pogledaju video zapis i na osnovu informacije je dala opis događanja kako je to i navela u svojoj izjavi. Dalje je u unakrsnom ispitivanju potvrdila da je nakon događaja izvršili i uvid u zapisniku o sravnjenu trezorske blagajne za dan 11.06 koji je sačinila L. J., a koji je svojim potpisom potvrdila blagajnica D. S. i navela da je ista bila u radnom odnosu na određeno vrijeme i da je bila ovlaštena i da potpiše zapisnik o sravnjenu što bi značilo da je bila prisutna sravnjenu prema procedurama banke, jer u principu oba čovjeka trebaju bit prisutna i izvršiti brojanje. Da je tačno da se u ovom slučaju činjenice za stanje u trezoru utvrđuju na osnovu dokumentacije koja postoji, između ostalog na osnovu zapisnika o sravnjenu od 11.06. Na konstataciju branioca da ako dvije osobe nisu prebrojale novac i sravnile dokumentaciju, nego je jedna samo bjanko potpisala, što je neispravno postupanje, i da se na osnovu takvog zapisnika ne može s pouzdanjem utvrditi početno stanje na dan 12.06., svjedok je negirala takvu konstataciju uz obrazloženje da u tom slučaju, onaj ko ujutro dođe u 8 sati i ima zapisnik od 11.06. njegova je obaveza kao osobe koja je u 8 otvorila kasu da alarmira i kaže da taj zapisnik nije tačan, mora nešto uraditi i odmah ujutro u 8 je obaveza da se pravi opet sravnjenu blagajne jer ima neistinit zapisnik. Obaveza osobe koja dođe ujutro koja je preuzela ključ popodne je da ujutro kad otvori sa suključarem, sa poznavaoem šifre kako god, da opet sravni zapisnik od jučer i da ustanovi je li tačan i to ne samo u slučajevima kad postoji sumnja na stanje u blagajni, već u svakom slučaju postoji obaveza da sravni da pogleda jel to činjenično stanje koje imaš, jer si svojim potpisom i ujutro u 8 i preuzimanjem i otvaranjem blagajne rekao da je OK, sve što je drugačije bilo ko postupio, znači da nije postupio u skladu sa procedurom. Kad 7 pasica sa 100 KM fali, nije to baš da se ne vidi prostim okom.

Sud je prihvatio iskaz svjedoka Dž. H. koji nije u suprotnosti sa ostalim provedenim dokazima i sud nema stvarnog razloga da u njega sumnja, a iz iskaza ovog svjedoka utvrđeno je, između ostalog, da je obaveza osobe koja dođe ujutru koja je preuzela ključ popodne je da ujutro kad otvori sa suključarem, sa poznavaoцем šifre kako god, da opet sravni zapisnik od jučer i da ustanovi je li tačan i to ne samo u slučajevima kad postoji sumnja na stanje u blagajni, već u svakom slučaju postoji obaveza da sravni da pogleda jel to činjenično stanje koje imaš, jer si svojim potpisom i ujutro u 8 sati i preuzimanjem i otvaranjem blagajne rekao da je u redu, sve što je drugačije bilo ko postupio, znači da nije postupio u skladu sa procedurom.

Optužena O. J. Dž. dala je iskaz u svojstvu svjedoka i tom prilikom je navela da je u NLB banci zaposlena od 20. januara 1976. godine, na poslovima likvidatora, blagajnika. U junu mjesecu 2015. godine bila je na poziciji blagajnik trezorist, ustvari vođa smjene kontrolor, koordinator između ljudi koji rade na poslovima blagajne i šaltera, što je podrazumijevalo ovlaštenje za rukovanje trezorskom kasom. Dana 11.06.2015. godine, radila je drugu smjenu od 10 sati, sa njom je bila J. L. i D.. J. je obavljala poslove trezorske kase, ona je radila na blagajni sa D. za fizička lica, direktno na šalteru. Tog dana u obavezi da sravni trezorsku kasu bila je J. L. . Sravnjene se vrši na način da se na kraju dana kad prestane rad sa klijentima, izvrši popis para, kontrola da to uvijek radi dvoje što se potvrdi izvještajem. U ovom slučaju izvještaj je potvrdila D., koja je samo potpisala. Taj izvještaj o stanju blagajne na kraju smjene ne provjerava niko od odgovornih osoba u banci. Idućeg dana nastavlja, taj koji radi naveče, ujutru dolazi sa istom tom blagajnom, osoba koja je zaključila stanje blagajne. Slijedom toga dana 12.06. je trebala J. da nastavi, međutim nije, nastavila je ona, jer je J. otišla na godišnji odmor, ne kazujući joj da ide, tek na kraju dana kad je sve bilo zaključeno i zaključano, samo joj je dala ključ i rekla da sutra ne radi, i da ona odradi njihove tekuće poslove ujutru, a to znači otvaranje trezorske kase, izdatak priručnih kasa i dotacija. Njih dvije su po svim propisima trebale da urade primopredaju blagajne, a pogotovo ako neko ide na godišnji odmor, J. je trebala da preda blagajnu, a ona s njom da izvrši kontrolu blagajne i kao starije kolegice i sve, a ne da daje djevojci koja radi dva mjeseca. Sutradan 12.06., s obzirom da je J. dala njoj ključ i da ga je ponijela kući, ujutru kada je došla na posao, radili su pored nje u prvoj smjeni od 07,30 sati D., Š. J. i J. F., deaktivirala je aparat ispred trezorske prostorije da bi svi ušli, J. F. je poznavalac šifre, on šifru okreće, ona ključ, uvijek je dvoje. U toj kasi se nalazio novac kojim se poslužuje cijela filijala. Priručne kase koje su zaključane su imali svi oni, D., Š., i J. F.. Niko od njih nije bio u obavezi u tom trenutku da utvrđuje stanje gotovine u blagajni. D. je tražila dotaciju od 30.000,00, i ona se vratila u taj trezorski prostor, otvorila blagajnu kako bi joj uzela novac, radila je sa kutijama nikada nije nosila novac u rukama da klijenti ne gledaju, uvijek se koristila kovertama, kutijama, to je bio njen kodeks, a i prema uputstvu banke da klijenti ne bi smjeli da gledaju šta nose i rade, čak i kad se radi o većim isplatama da to rade diskretnije i tako, to bio nekakav njen imidž. Da je našla u kasi dva bunta po 100 i 400 po 50 i malo pogledala šta ima, vidjela je da ima 100 komada po 200 taj veći iznos i bilo je apoen sitnih pa iznijela i vratila se u međuprostor između novčanog dijela rada sa klijentima i te trezorske prostorije, malo se tu zadržala spustila na sto tu kutiju i priručnu kasu, popravila šminku, jer tu su držali lične stvari, tu im je bio i ormar za njihove tašne, i imali su jedan dio arhive. Da je bilo više novca u kutiji koju je nosila, više nego što je potrebno za dotaciju kolegici, mogla bi to za sekundu da stavim u svoju tašnu, ne bi joj trebalo ni 20 sekundi, 10 sekundi. Nije postojala kontrola ličnog prtljaga službenika banke, nije obavljena ni na kraju njezine smjene 12.06., a ni prethodnog dana 11.06. Da je tog dana 12.06. kada je nestao novac radila na šalteru, sa fizičkim licima na blagajni, ispred mene je bila D., novi radnik prema kojoj je imala obavezu da je nadzire i da joj pokazuje i prema Janji, jer je bila radnik pred penziju i rečeno je da će je J. zamijeniti kad ode u penziju tako da i njoj pokazuje. Nakon što je svoju smjenu završila, zaključila, M. je kontrolisala njenu blagajnu s kojom je radila taj dan to je bila blagajna 101102, bilo je sve u redu i otišla je kući negdje od 16,30 sati i negdje oko 18,30 ne zna tačno, nazvala je M. da dođe u banku, nije joj rekla detalje osim

da nešto nije u redu i ona se vratila u banku. Vidjela je da je došao direktor svi su tu došli i kako je ulazila tako je pitala šta se to desilo, jer je vidjela da neki plaću, i odmah se uznemirila, tada su joj oni rekli da ima veliki manjak od 70.000,00. Da bi se malo smirila popila je dva leksaurina da bi mogla da funkcioniše i da malo smiri situaciju jer su se i njoj puno i obraćali kao iskusnoj šta bi to moglo bit, al joj nije bilo pristupačno da ja recimo radim te kontrole ili da njima pomaže. Dalje se utvrđivalo šta je ko radio taj dan, sve, šta je ona radila, išla na bankomat, ovo, ono, kontrola, odmah su brojali bankomat, sve to ok, i njoj je strašno teško palo što su drugarice odmah posumnjale na nju, nije mogla da prihvati da neko može da posumnja na nju, mada nije još ni bio urađen taj video snimak od nadzorne kamere iz trezorske kase, a oni su već odmah na neakvim pretpostavkama, tračevima, zbog čega je bila jako uznemirena. Rečeno im je da dođu u subotu ujutru i tu su čekali nešto i onda su morali da idu po neko malo stručnije lice nekog boljeg tehničara koji će moći to da otvori, jer navodno kao da je tu noć pao bio sistem i AT sistema i nadzora i onda negdje možda sredinom dana otvorili su tu videonadzornu kameru i gledali i nekim mojim kolegicama što ja smatram da to nije bilo ok, da su njih pitali šta je ovo, šta je ono, jer nisu smjeli, znači niko od osoblja ko je tu radio nije smio gledat te snimke, samo lica koja su tu zadužena. Onda su pušteni kući da se odmore i da dođu ponovo u 5. Glavne direktorice nije bilo, bila je u Ljubljani, čekali su nju i čim je došla kući odmah su je zvali na telefon da se vrati i kada je došla počela su ta silna ispitivanja, pritisak. Pritisak je bio sav na njoj, a nije obavljena detaljna kontrola, zašto je ona bila sva u šoku. Jedno po jedno se ispitivali, jedni plaću i svi su ostali negdje do 1- 2 ujutru, to je bilo maratonsko ispitivanje. Direktorica je pozvala pola banke, čitavu ekipu od pravnika, revizora, šefova, ko god je nešto značio i ko god je nešto znao i ko god je uopće bio u doticaju sa blagajnama dal nešto zna i svi su sjedili, njih možda 15, 20, to su njene kolege sa kojim je provela cijeli život, družila se s njima i radila i njoj je u lice govoreno od strane direktorice Dž. da će zvati MUP da mora da prizna, je li u tašnu stavila, je li ovo, je li ono, pomicali ormare, nema šta nisu radili, vodali su je, nije mogla da govori, bila je uvrijeđena, kao i njezino dijete, svašta su joj pričali, optužili su je napravili lopovom, a nisu do kraja odradili stvari, nisu iskontrolisali blagajnu do kraja u tome je najveći problem, znači bilo je sve na rekla, kazala i po neakvim pretpostavkama. Ujutro je pozvao direktor D. i pitao da li može doći u banku, i onda ju je stid obuzeo da uništi svoju porodicu, svoje dijete, ponizili su joj dijete i samo je čekala da joj Tarik izađe napolje, kad je on izašao popila je tablete i popila je otrov za miševе (mišomor). I onda ju je sin zvao, ali nije je mogao dobiti na telefon, došao je i tako je zatekao i bila je u bolnici, spašena na internoj, kad je tu osvjježena, onda na neuropsihijatriju, sa neuropsihijatrije pravo u pritvor. Znala je da prostorija između trezora i ovog radnog dijela banke nije pod video nadzorom, ali nije znala da taj kut ne pokriva rotaciona video kamera. Takođe, vezano za punjenje bankomata objasnila je da s obzirom da je to jutro radila na šalteru sa klijentima morala je do 08,00 sati sve da obavi i bila je skrbnik obadva bankomata, imala je sve te dozvole. Znači njen zadatak nije bio samo da ide sa blagajnicima da puni bankomat, jedina u filijali je imala sve moguće dozvole oko bankomata, bila je kontakt osoba sa IT centrom, sa centrom u Ljubljani i sa njihovim servisom u Sarajevu. Prije na dan sa J., jer je njoj prenosila to znanje pošto ide u penziju, sa njom napunila bankomate i to su završili. I prilikom punjenja bankomata neke novčanice je presavijao, i ono što nije ok neka novčanica ako je svrne ona se u kaseti, odvaja, jer kad se vrati novac ako se ne reaguje brzo vrati se u tu kasetu i ta kasetu je bila puna presavijenih novčanica, znači da nešto nije bilo u redu. A prije na tri dana sa serviserom po tom istom problemu je to radila, pa su joj rekli da to proprati ako bude bankomat i dalje savijao te novčanice da im to javi. Iz tog razloga je otišla samo da provjeri da li on savija te novčanice, ali zato je morala da pozove kolegicu Š. da ona sa njom otvori i ona je njoj otvorila i otišla, a ona je to završila za minut. Kada je u pitanju tačka 2 optužnice navela je da je dajdža M. S. njoj dao ovlaštenje da u njegovo ime podiže penzije i da plaća komunalije i režijske troškove za stan. Da rukovodstvo banke nije bilo upoznato da ona ima tu punomoć, jer to nije bila prava punomoć s kojom bi ona njemu adekvatno mogla i njegovoj supruzi da daje penzije, činila im je uslugu, jer da nije podizala te čekove, kad oni borave u Švedskoj, te penzije bi vratili u PIO. Oni su to znali da im čini uslugu, jer znajući da je Švedski zakon jako rigorozan pogotovo prema našim ljudima koji su tamo otišli u izbjeglištvo. Oni su se morali da izjasne

šta da rade, ako će živjeti u Švedskoj i primat njihovu pomoć, imat njihove stanove i sve ono što im je Švedska nudila, morali su da se odreknu u Bosni i Hercegovini. Ona je njima činila uslugu i te čekove uzimala, a sa dajdžom je imala poseban jedan odnos. Plaćala je redovno račune i za potrebe svog dajdže po njegovom zahtjevu kupovala devize i on kad dođe, davala mu ih. Kupovala je devize i vršila transfer u banku u Švedskoj njegovoj kćerki, odnosno na račun njegovog zeta, kao ino doznaku. Dajdža je jako volio i nju i njenog sina i znajući da je njen sin sportaš i stvarno je bio jako dobar fudbaler imao je jako blistavu karijeru, volio je fudbal i uvijek je govorio da može eventualno u slučaju potrebe ili nužde i u svoju korist raspolagat sredstvima. Međutim, doživjeli su tako jedan veliki peh u momentu kad je njen sin trebao da ostvari taj svoj san da igra za jedan svjetski veliki klub, on je doživio veliku povredu, strašnu povredu, gdje je trebalo liječenje. „Sloboda“ nije plaćala ni zdravstveno osiguranje ni liječenje, ni ništa, dozvolio joj je dajdža da može, ne rekavši svojoj supruzi, to je bila ko njihovo. To je spravila s dajdžom, u nekoliko tih mahova to je taj iznos od 14.500,00 koji je predodčen, jer je njegova supruga vršila pritisak na njega, njoj je bilo sumnjivo da on nju pomaže, da joj daje i između njih je nastala svađa, čak je mislila da on ima ljubavnicu, da mu ona pomaže, napadala je. Od tog iznosa vratila je tri puta po 800,00 maraka, to kako je njen sin počeo da dobija od Slobode taj svoj dug u anuitetima po 1.000,00, počeli su da daju od 2014. godine po 800,00 maraka i lično je jednom dala 600,00 i još jednom ovaj kad je dajdža bio kod nje, on je bio kod nje 7 dana, isto 2013. godine kod nje je boravio. Ne bi nikad niko prijavio da nije bio pretres i od straha valjda su se prepalili MUP-a u pretresu su pronađene te punomoći i taj ugovor i tako je došlo. H. R. je njena komšinica koja je živjela sa svojom obitelji u Americi i pošto su bili jako bliski, ona i njen muž rahmetli su bili jako bliski s njenim roditeljima. R. je zamolila da joj plaća račune za stan, plaćala je sa njenog računa. Koristila se sredstvima koja su u vlasništvu R. kada je njen sin bio izliječen od te povrede i kada je dobio jednu ponudu iz Austrije da ide na probu u Beč u jedan klub i tu se poslužila sa njenim sredstvima. Uzela je u dva navrata oko 3.000,00 i nešto dolara, ali da tada nije bio isti kurs kao kad je rađena revizija, kontrola vještačenje po ovom kursu, tada je bio manji kurs. Vraćeno joj je 2.000,00 od strane njenog brata, a T. je njenom sinu vratio kompletan taj iznos, ne zna tačno koliko. Navela je da zna da ima obavezu i da ne bježi od toga da još dio duga vrati svom dajdži i komšinici R. ali da je tu presječena, jer se desilo to u banci, zatim bolnica, pritvor, ona je penzioner. Da to nije neki veliki iznos i da će da vrati to, obavezu koju je s njima dogovorila će završiti. Potvrdila je da je izvršen pretres u njenom stanu nakon pokretanja postupka. Smatra da je i kod drugih trebao biti pretres, jer su svi dobili otkaz kompletna postava i smjena je dobila otkaz zbog iste rečenice, zbog nepoštivanja procedura, a samo je ona prijavljena kao osumnjičena i samo je kod nje bio pretres i ništa nije nađeno, samo su nađene ove punomoći sa familijom i ništa drugo, te stare knjižice to kod svakog ima za 40 godina rada u banci. Prilikom unakrsnog ispitivanja optužena je ispravila svoje navode pa je navela da je D. dotaciju tražila od Š. a ne od nje a da se ona ponudila da joj donese. Takođe, da se prostor od trezorske blagajne do šalter sale prelazi za vrlo kratko vrijeme najsporijim hodom u periodu od minut, minut i po. Da bi se iz trezorske blagajne došlo do šalter sale njenog radnog prostora treba proći samo međuprostor i da se ona zadržala 3, 4 minute. Odgovorila je i u pogledu pasica koje je trebala uzeti za dotaciju S. D. 4 pasice, 2 od 100, 2 od po 50, da je to je bila jedina manipulacija sa novcem tog dana do pola deset do kada nije došla T. M. kao i da za uzimanje istih vremenski treba pola minute nije znala tačno, možda i 20 sekundi, da navodi kolege J. da je potrebno 3 sekunde se odnosi na mlađe a da je ona pred penziju.

Da se događaj desio na način kako je to opisano pod tačkom 1. ove presude, proizilazi iz iskaza svjedoka L. J., T. M., S. D., J. Š. i F. J. koji su saglasno naveli da je kritičnog dana u jutarnjim satima optužena samo jednom imala manipulaciju novcem, da je prilikom uzimanja novca iz kase koristila poklopac od kartonske kutije iako je trebala uzeti samo četiri pasice za blagajnicu S. D. a koje mogu stati u jednu šaku i da se poklopac od kartonske kutije koristio kad je trebalo uzimati veću količinu novca. Da se optužena zadržala duže nego što je uobičajeno čak šest minuta, prema iskazu D. iznimno dugo, a po njihovim iskazima uobičajeno vrijeme bilo bi par sekundi, pa čak i kada bi se uzimale pasice pojedinačno, s obzirom

na kratku razdaljinu od trezorske kase do mjesta gdje je sjedila optužena i S. D. kojoj je davala dotaciju. Svi svjedoci pa i sama optužena susaglasno naveli da se u trezorskoj blagajni gdje se nalazi sporna trezorska kasa nalazi video nadzor, da se u šalter sali nalazi video nadzor, a da se između te dvije prostorije nalazi prostorija u koju su zaposlenici banke ostavljali svoju ličnu garderobu i stvari i da samo ta prostorija nije bila snabdjevena video nadzorom, da niko nije pregledao njihove lične stvari prilikom izlaska iz banke pa ni tog kritičnog dana. Tačnost navoda svjedoka sud je utvrdio analizom iz video zapisa snimaka više video kamera sa dva video snimača iz NLB banke iz kojih je vidljivo da kritičnog dana u jutarnjim satima optužena je samo jednom imala manipulaciju novcem, da optužena, prilazi kasi sa poklopcem od kartonske kutije dok uzima novac za blagajnicu S. D. kako su to i svjedoci naveli. Nakon uzimanja novca optužena prislanja kartonsku kutiju na grudi, zatvara kasu i leđima okrenuta kameri izlazi iz prostora trezorske blagajne. Optužena je uzimala 15 ili 16 sekundi novac iz trezorske blagajne, koji je trebalo odnijeti u prostor šalter sale, a iz iskaza vještaka forenzičke struke utvrđeno je da ti video snimači kasne u odnosu na realno vrijeme jedan četiri, jedan trinaest minuta, jedan jedanaest minuta, pa se vidi da od trenutka izlaska optužene iz prostora trezorske blagajne, do dolaska u šalter salu, optužene nema najmanje šest minuta. Nije sporno, što potvrđuju i svjedokinje L. J. i S. D. da prilikom sravnjenja kase nije ispoštovana bančina procedura u četiri oka. Jer je tu operaciju brojanja i sravnjavanja sa knjigovodstvenim stanjem trebalo da učine dva blagajnika a ne jedan. Ta procedura nije ispoštovana što ne znači da su ti podaci netačni, jer taj dokumenat od 11.06.2015.godine, ta specifikacija efektivne valute koja u apoenima i iznosima ustvari nastaje sa početnim stanjem tog dana a to je krajnje stanje od 10.06.2015.godine i sa knjigovodstvenim promjenama ulaza i izlaza, odliva i priliva novca u toku 11.06.2015.godine, a niti jednim dokazom nije ni dovedena sumnja u vjerodostojnost. Tačnost ovakvog zaključka proizlazi i iz iskaza stalnog sudskog vještaka ekonomsko-fnansijske struke Mustafić Melihe, i njenog nalaza i mišljenja u kojem vještak navodi da na dan 12.06. na kraju smjene zaključeno i konstatovano da nedostaje 700 apoeni, a trebalo je bit 1900, a zatečeno je 1200, ali 1200 je u trenutku kada je stavljano 1200 u trezor, trebalo je da bude još 7 buntova u tom trenutku ih nije bilo, jer 11.06. prvi kontakt sa novcem i tom blagajnom imala J. L. i E., što se vidi na potpisanim nalozima kada je uzeto 200 novčanica, bilo je 1100 i uzeto je 200, ključni trenutak uz praćenje ovog ulaska i izlaska u toku 11.06. je vrijeme 14 sati 54 minute, kada je ostalo samo 300 novčanica i u tom trenutku nije moglo nedostajati 700, znači ostalo je 300, na osnovu kojeg je sud utvrdio da je optužena Dž. J. O. prisvojila navedeni novčani iznos od 7 pasica odnosno 700 novčanica u apoenima od 100,00 KM što iznosi 70.000,00 KM koji joj je bio povjeren na radu, s ciljem pribavljanja protivpravne imovinske koristi, te stoga sud nije prihvatio navode odbrane optužene sa glavnog pretresa, koji su u suprotnosti sa utvrđenim činjeničnim stanjem.

Kada je u pitanju krivično djelo - Utaja - iz člana 290. stav 1. KZ FBiH opisane u tačkama 2 i 3 predmetne optužnice, sud je prihvatio iskaze oštećenih S. M., S. M. i H. R.. Iz provedenih dokaza proizilazi da je do podizanja i protivpravnog zadržavanja novčanih sredstava od strane optužene Dž. J. O. došlo upravo u vrijeme, mjesto i na način kako je to opisano u izreci ove presude, a o čemu su svjedoci – oštećeni S. M., S. M. i H. R. svjedočili pred ovim Sudom, a koje iskaze ovaj Sud nalazi objektivnim, potpunim i u konačnici vjerodostojnim dokazom na kome Sud može zasnivati svoju odluku o krivnji optužene Dž. J. O., a sve iz razloga što je iskaz ovih svjedoka u bitnim okolnostima potvrđen ne samo izvedenim materijalnim dokazima i to finansijske dokumentacije o otvaranju i prometu tekućeg i deviznog računa sa valutnim karticama partije za period od 201-2015.godine, potvrde o uplati-isplati sa računa oštećenih na ime J. Dž., štedne knjižice pronađene prilikom pretresa kod optužene, nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Melihe Mustafić, nego i iskazom optužene Dž. J. O. koja je prilikom iznošenja svoje odbrane i sama u konačnici navela da iste ne osporava.

Obzirom da je svjedocima S. M. i S. M. iz objektivnih razloga zbog bolesti i zbog njihovog boravka u Švedskoj znatno otežan pristup na glavni pretres, te nisu saslušani na glavnom pretresu, na osnovu člana

288. stav 2. ZKP FBiH uz suglasnost stranaka i branioca, pročitani su iskazi ovih svjedoka iz istrage i to iskaz svjedokinje S. M. zapisnik sa ročišta o sudskom osiguranju dokaza broj 03 0 K 014090 15 Kpp 3 od 07.09.2015. godine na kojem ročištu je saslušana svjedokinja S. M. i zapisnik o saslušanju svjedoka S. M. sačinjen u Ministarstvu unutrašnjih poslova, Odjeljenje za borbu protiv kriminaliteta i korupcije pod brojem: 08-05/3-5-04.2-3-1846/15 od 01.07.2015. godine i zapisnik o saslušanju svjedoka M. S. koji je davao u Kantonalnom tužilaštvu Tuzlanskog kantona, pod brojem T03 0 KTK 0049827 15 od 14.08.2015. godine, te su navedeni zapisnici uvršteni u dokaze.

Svjedok S. M. u svom iskazu datom na zapisnik sa ročišta o sudskom osiguranju dokaza broj 03 0 K 014090 15 Kpp 3 od 07.09.2015. godine je navela da živi u Švedskoj ali da u Bosni i Hercegovinu u Tuzli ima trosoban stan za koji trenutno oni plaćaju račune i komunalije da je to ranije radila Dž., jer je muž dao njoj punomoć da ona to plaća. To su bile interne punomoći unutar banke koje važe 3 mjeseca, da je u junu, julu 2014 godine primijetila nakon što joj je Dž. u banci dala novac i čekove od penzije da joj nedostaje ček za mjesec februar i da je to rekla Dž. koja je objasnila da se možda vratio ali da će dobiti idući mjesec pare. Nakon toga je u banci uzela izvještaj ponovo je nazvala i rekla da je bila penzija 07.-og da moraju biti pare i da ona hoće pare i tako je to počelo, ona je poslije rekla da će na sljedećoj penziji dati pare, čudno joj je bilo što nije dobila potvrdu na iznos para što je dobila. Imala je štednu knjižicu, na koju je Dž. polagala te pare i kad dođe onda joj Dž. da pare i potvrdu. Posle su onda uzeli, muž je uzeo izvještaj iz banke za 2014. godinu i vidjeli su da su velike sume novca podizane u periodu kad on nije bio tu i pitali su Dž. šta je bilo sa parama. Prema izvještaju iz banke su vidjeli da su pare podizane i stavljane kad muž treba da dođe i onda su iz banke nazvali da donesu punomoć i tu knjižicu štednu na kojoj piše 3.000,00 EURA da su stavljene i da su dignute. Muž je kćerki jednom 2008. godine posudio, 4.500,00 hiljade, jednom 5.000,00 EUR kad je kuću kupovala i ona je njemu vraćala u krunama, nešto u eurima i te eure sa računa Dž. je prebacila na račun od zeta u D.. Nakon što su zvali iz banke da se donese knjižica i punomoć Dž. je kod njih u stan došla, sin T. je čekao napolju i donijela je to, prvo je nije bilo dan, dva, neka opravdanja je nalazila zašto nije mogla doći i onda je donijela i tad je u avgustu 2014. godine i priznala da je ona uzela 14.500,00 te i potpisala sa njezinim mužem na papiru karo koji joj je i predodjen od strane tužioca. Obećala je da će vratiti, a kad će vratiti nije ništa rekla, međutim oni su je pitali šta je sa ostalim izvještajima jer pokazuju da su pare dizate u periodu kad muž nije tu. Kad su drugi put došli, Dž. sin T. je rekao da će on te pare vratiti, da treba da dobije od Slobode oko 44.000,00 KM. Da su išli kod advokata koji im je savjetovao vansudsku nagodbu, međutim Dž. nije pristajala, govorila je da neće ništa da potpisuje. Njen suprug koji je u rodbinskoj vezi sa optuženom obratio se za pomoć njezinom bratu M. što živi sa njom u kući zvao je i obavijestio ga i pitao ga da li zna drugi njihov brat Dž. koji živi u Zagrebu da je Dž. uzimala pare sa računa u tom periodu, on im je rekao da ga je obavijestio. Njen muž je zvao i Dž. iz Švedske da provjeri da li on zna, on mu je odgovorio da Dž. treba prvo da vrati njemu pare. U januaru, februaru 2015. godine su bili kod Dž. u banci, bili su u hodniku banke, rekla im je izađu napolje, s obzirom da je bilo hladno nije htjela skroz da izlazi, nego su ostali u hodniku kod bankomata i muž je tražio pare da ona vrati i rekao joj da ako neće vratiti pare da će odmah otići kod direktora, međutim on nije išao, ona je rekla da će vratiti i došao je sin T. i donio 800,00 maraka i obećao da će vraćati da će dobiti posao, da će svaki mjesec odvajati i donio je ponovo 18. juna iznos od 800,00 KM i 20. juna 800,00 KM i više nije. Prema njenim saznanjima na osnovu evidencije koju je vodio njen muž misli da sa njegovog računa nedostaje 88.000,00, ali da ne zna da li u taj iznos ulazi i ovih 14.500,00 koje je optužena priznala da je uzela. Na kraju se izjasnila da ona ne postavlja imovinsko pravni zahtjev jer je od nje optužena uzela samo jednu penziju i to joj je i vratila, a da ona ne zna tačno o kojem iznosu se radi kada je u pitanju račun njezinog supruga koji je jako bolestan.

Na iste okolnosti i svjedok S. M. u svom iskazu datom na zapisnik o saslušanju svjedoka koji je davao u Kantonalnom tužilaštvu Tuzlanskog kantona, pod brojem T03 0 KTK 0049827 15 od 14.08.2015. godine

izjavio je da je on dajdža od optužene Dž. J. O.. U NLB banci ima otvorena dva računa, jedan u konvertibilnim markama i jedan za devizna sredstva. Na račun u konvertibilnim markama prima penziju i invalidninu. Nije se mogao sjetiti kada je tačno sa Dž. dogovorio da ona plaća komunalije za stan koji imaju u Tuzli, ali misli da je to bilo negdje oko 1995. godine, jer od tad boravi u Švedskoj kod djece, da bi mogla plaćati njihove račune, da joj dao ključ od sandučića da može da preuzima račune. Dž. je uglavnom i plaćala te račune, dobio je samo opomenu upravitelja za neplaćen račun, dok od ostalih nije. Ne zna tačno kada, ali jedne prilike u banci Dž. mu je dala neke potvrde da je suglasan da ona diže njegovu penziju i invalidninu, međutim na njima nije bilo datuma. Nakon toga više nikad nije bio u banci, niti negdje drugo potpisao punomoć da Dž. podiže pare sa njegovog računa. Do juna 2014. godine nije provjeravao stanje svojih računa, nije ni na koji način sumnjao u svoju sestrčinu Dž.. U junu njegova supruga M. je otišla da podigne penziju za nekoliko prethodnih mjeseci, jer su boravili u Švedskoj i tad je primijetila da joj Dž. nije isplatila penziju za februar 2014. godine i tada je njegova supruga počela da sumnja u Dž., pa su zatražili izvještaj za njihove račune. Kad su dobili izvještaj primjetili su da je bilo podizanja većeg iznosa novca, u vrijeme kad nisu bili u Bosni. Od banke su dobili stanje njihovih računa od 2006-2014. godine, i onda su shvatili da je Dž. podizala više novca nego što joj je trebalo za plaćanje komunalija za njihov stan. Zajedno sa suprugom je izračunao da je Dž. sa njegovih računa od 2006. do 2014. godine podigla oko 88.000,00 KM i 3.000,00 eura više nego što je trebalo da bi platila račune za komunalije. U 2010. godini Dž. je sa njegovog deviznog računa podigla 3.000,00 EUR, bez njegovog znanja i nikad joj nije rekao da može uzimati pare sa njegovog deviznog računa. Kad su shvatili, zvali su Dž. i tražili da im objasni zašto je podigla pare i da namiri što je uzela. Dž. je u avgustu 2014. godine došla kod njih u stan i na papirić je napisala tekst da im duguje 14.500,00 KM, od njegovih penzija i potpisala se da će im vratiti. Tada je takođe rekla da ne kopaju dalje neka to ostane među njima. Dž. je tvrdila i da je u maju 2014. godine isplatila u gotovini 4.500,00 KM, što nije tačno, negdje u junu 2014. godine Dž. mu je dva puta dala po 300,00 KM ispred banke, a pri tome mu nije dala nikakav papir o isplati. Nikad joj nije dao svoju karticu da podiže pare s bankomata, ali zna da je znala njegov pin, jer je jednom zaboravio svoj pin kod i Dž. mu je rekla pin kod. Novac sa računa je obično lično podizao na bankomatu u tržnom centru Brčanska Malta. Nakon što je Dž. potpisala kod njih u stanu da im duguje 14.500,00 KM, supruga i on su otišli kod advokata da traže savjet i rečeno im je da je najbolje da se vanskudski nagode. Opet su zvali Dž. i ona je ponovo došla kod njih u stan zajedno sa svojim sinom T., međutim nije htjela da ide notar u i da potpiše da će im vratiti dug. U to vrijeme nazvao je Dž. brata M. i rekao mu da mu Dž. duguje pare i pitao ga zna li on o kojem iznosu se radi, a on je rekao da će ako treba njegova djeca i on učestovati da se vrati iznos. Međutim, kad mu je rekao o kojem iznosu se radi, on je ućutao i više nisu pričali na tu temu sa M. Nakon toga jednom prilikom zvao je Dž. brata Dž. u Zagreb vezano za ove pare koje mu duguje i tad mu je on rekao da je Dž. pokrala i njega. Ponovo krajem januara 2015. godine, kad su se vratili u Tuzlu, ponovo su zvali Dž. i tražili da vrati novac. U februaru 2015. godine u njihov stan je došao Dž. sin T. i donio im 800,00 KM, tom prilikom je potpisao u svesku da im je vratio tih 800,00 KM. U februaru je zajedno sa suprugom otišao u NLB banku da popriča sa Dž., ona je tada rekla da izađu ispred banke da ne čuje neko od kolega šta pričaju, a pošto njegova supruga nije htjela izaći pričali su u banci. Tad su joj zaprijetili da će otići do njenog šefa, al to nisu nikad učinili. Dana 18.06.2015. godine T. je došao u njihov stan i donio im 800,00 KM, a onda 20.06.2015. godine T. je donio još 800,00 KM, supruga je pitala „otkud mu novac“, ali on nije ništa odgovorio, onda ga je pitala „jesu li uzeli novac od nekog i šta se to priča i piše za NLB banku“, a T. je rekao da nije istina što novinari pišu. Nije primijetio da ima nekih problema sa parama na njegovom računu, jer bi uvijek nazvao Dž. prije nego što krene u Bosnu i rekao joj da će doći, a kad su dobili izvještaj za račune, primjetio je da su vršene uplate na njegov račun kad bi javio da dolazi. Izjavio je da se pridružuje krivičnom gonjenju i postavlja imovinskopравни zahtjev za naknadu štete u iznosu od 88.000,00 KM i 3.000,00 eura.

Takođe, iz iskaza svjedoka H. R. proizilazi da optuženu poznaje od 1969. godine, da su imali dobar odnos, roditelji, kao da je familija, nikakvih problema nije bilo sve do ovog u vezi banke. Trenutno živi u Njujorku od '89. godine, a živi i u Tuzli u ulici gdje ima kuću u M. i stan u ulicie. U stan koji je kupljen 2005. godine iz Sjedinjenin Američkih Država dođe obavezno godišnje jednom, a i dvaput. Da je 2005. godine otvorila knjižicu u NLB banci i kod Dž. jer je poznavala i tako je ostavila da Dž. plaća režije za stan. Dogovor po pitanju plaćanja tih računa između nje i optužene je bio da te račune s njenog računa plaća i ona je to i radila. Novac koji se nalazio na štednoj knjižici je bio njen i od njenog sina u dolarima. Štedna knjižica se nalazila kod Dž., nikada je više nije ni vidjela. U početku je plaćala redovno a u zadnje vrijeme kada je dolazila ako računi nisu plaćeni sama ih plati. Da prilikom dolazaka u Bosnu i Hercegovinu sa te štednje, sa štedne knjižice nije podizala novac, ali je par puta bila kod Dž. i ona joj je dala, već podignuti novac. Zadnjih godina tražila je od optužene da joj da tu štednu knjižicu, vidjela je da nešto nije u redu, neštima, ali je tražila knjižicu da vidi koliko ima para, kakvo je stanje. Sumnju je izazvalo izbjegavanje optužene da da knjižicu. Jednom je pozvala Dž. na kafu da popričaju kada je došla zajedno sa svojim sinom i da joj je objašnjavala da je morala nešto oko kamatarenja, nekako izbjegavala da direktno kaže. Rekla joj je da na knjižici ima 4.700 dolara, stalno je imala neke izgovore, izbjegavala je nije htjela s njom da popriča, a svjedoku je bilo nezgodno da ode do njezine kuće koja je prekoputa, nije se usuđivala da kaže, da je došla po knjižicu. Nakon smrti supruga I. 25. januara 2015. godine otišla je u banku i tražila od Dž. da joj da I. knjižicu koja je bila kod Dž. jer je I. penziju knjižila na knjižicu. Kada je otišla u banku i našla Dž., ista joj je rekla da traži iz Sarajeva I. imovinsko, da ju je pitala otkud to, to niko nikada nije tražio. Došla je sutradan na žalost s jednom prijateljicom, mislila je da će i njezinu knjižicu da donese, ali nije. Sutradan se vratila za Njujork. Kasnije je čula, prilikom izlaska iz banke, kako Dž. napada dajnica pred bankom i govori joj šta si uradila s novcem, šokirala se, ali je sutradan otputovala za Njujork nije mogla ništa da poduzme, nije imala ni snage zbog smrti muža. Navela je da nije bilo nikakvog posebnog dogovora u vezi njegove penzije i štedne knjižice da je njen suprug bio bolestan imao je i alzehajmerovu bolest stalno je tražio da ga vode u banku kod Dž. zbog tih novaca ali je ona govorila njezinom sinu da ga ne dovode da je agresivan, zbog čega je on često mijenjao novac i donosio i govorio kao da mu je poslala Dž. kako bi ga smirio. Jednom je nešto donio Dž. sin, kao to od te penzije, ali se ona toga ne sjeća. Taj novac od muževljeve penzije nema nikakve veze sa dogovorom plaćanja dažbina. U ljeto 2015. godine, kada je vidila u banci, dogovorila je sa Dž. da se nađu, na kafu da izađu, ne kod kuće, da joj donese knjižicu, međutim nije se pojavila, nakon čega ju je nazvao Dž. sin i rekao da je Dž. na intenzivnoj u bolnici, a zatim se pojavio na vratima kako bi tražio da mu da svoj broj telefona jer su mu to tražili iz MUP-a. U međuvremenu su je i iz banke zvali, ali ona nije bila sposobna da ode do banke, bila je u šoku. Nije dobila svoju štednu knjižicu. Nakon što joj je predložen iskaz od strane tužioca iz istrage potvrdila je da su tačni navodi da je optužena jednom prilikom rekla da je ona taj novac sa njene štedne knjižice potrošila sa objašnjenjem da joj je to trebalo za spas žive glave i dodala da joj se čini i da je rekla i kamatarenje. Zatim je svjedokinja potvrdila da se na tri potvrde o isplati koje su joj predložene svjedokinji, na mjestu predviđeno za potpis klijenta gdje se nalazi napisano njeno ime i prezime na iznos od 3.300 dolara od 06.03.2012. godine, potvrdi o isplati 641,85 dolara od 22.06.2012. godine i potvrdi o isplati 350 dolara od 09.11.2012. godine ne nalaze njeni potpisi. Takođe, prilikom unakrsnog ispitivanja oštećena je navela da ona i njezin suprug nisu davali gotovinska sredstva Dž. da ona uplati na njihov račun. Da su imali dva računa jedan njezin na koji su povremeno ulagali novčana sredstva i drugi od supruga na koji je primao penziju. Nije vodila posebnu evidenciju o iznosu sredstava koji polaže na svoj račun ni koliko je potrošeno. Da nikada nije u banci tražila stanje računa niti svoju knjižicu kako bi utvrdila stanje. Imala je ovlaštenje da slobodno donosi odluke kad, kome i šta treba platiti. Kada je riječ i o penzijama, nije imala evidenciju o tome koliki iznos sredstava treba da bude na knjižici njenog muža, jer zadnje dvije-tri godine, on nije dolazio, bio je bolestan. Obzirom da je njen suprug morao biti prisutan kod isplata penzija nije ni sporno da im je u tom djelu Dž. činila uslugu. Nakon što joj je predložen zapisnik iz istrage i od strane odbrane u dijelu da je T. Dž. sin donosio novac ali u više navrata takve navode je objasnila da

ona misli da je to bilo samo jedan put možda dva puta da je on donio i da je njezin sin sišao po to, ali da se ne može u tom dijelu koji se tiče penzija izjasniti, da li je ostalo duga i koliki je. Da je i Dž. brat davao dva puta po 1.000,00 KM tako da ne zna i u pogledu duga od 4.700,00 \$ jer je taj iznos vezan isključivo za tvrdnju optužene da je dug u tolikom iznosu. Dalje je u dodatnom ispitivanju pojasnila da sav novac koji je sin optužene predavao njezinom sinu, odnosio se na muževljevu penziju, a ne na njezin štedni račun, to su dva odvojena računa. Na kraju se kao oštećena pridružila krivičnom gonjenju a u pogledu imovinskopravnog zahtjeva izjavila da je punomoćnik isti dostavio sudu.

Ocjenom provedenih dokaza iskaza oštećenih koji su u saglasnosti sa materijalnom dokumentacijom punomoć za raspolaganje BiH penzije i punomoć za raspolaganje BIZ-ove penzije sačinjene u NLB banci, potpisane od strane S. M. kao vlasnika štednih partija (broj ... i ...) i J. O. Dž. kao ovlaštenog lica, u kojima je navedeno da je S. M. ovlastio optuženu da može podizati njegove penzije, sud je utvrdio da su punomoći potpisane od strane Dž. J. O. kao ovlaštenog lica, da ne sadrže datum i nisu ovjerene od strane ovlaštenog organa, da na istima stoji pečat NLB Tuzlanska banka d.d. Tuzla. Takođe, uvidom u Ugovor o tekućem računu od 02.12.2004.godine, u pristupnice za partiju/račun broj ... od 09.01.2002.godine i broj ... od 01.08.2000.godine, u štednu knjižicu na ime S. M., sud je utvrdio da je oštećeni S. M. bio korisnik računa kod NLB banke d.d Tuzla na kojima je imao novčana sredstva, a da je kao opunomoćenik na svim računima navedena supruga M. S. Uvidom u Ugovor o oročavanju štednog uloga broj ... zaključen između NLB Tuzlanske banke d.d. Tuzla i S. M. dana 19.08.2008.godine sud je utvrdio da je isti štedni ulog u iznosu od 4.600,00 EUR oročio kod banke. Uvidom u valutne kartice, izvode od NLB banke za period od 2006 do 2014 godine za S. M. sud je utvrdio cirkulaciju protok novca kroz uplate i isplate, te prema potvrdama o isplati da je iste obavljala optužena Dž. J. O.. Uvidom u valutnu karticu partije za period od 2012. godine do 2015.godine kao i u potvrde o isplati sa partije uz konverziju za klijenta H. R., a koji se odnosi na štednju po viđenju u valuti Američki dolar sud je utvrdio da je od januara 2012.godine do oktobra 2014.godine optužena kao zaposlenik banke podizala novac sa deviznog računa H. R., a koje navode u konačnici ni sama optužena niti njen branilac ne osporavaju. Na osnovu izloženog, sud je utvrdio da su se u radnjama optužene opisane pod tačkama 2. i 3., predmetne optužnice stekla zakonska obilježja krivičnog djela - Utaja - iz člana 290. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, iz kojih razloga sud nije mogao izvesti zaključak da se radi o krivičnom djelu –Zloupotreba povjerenja- iz člana 297. KZ FBiH kako to navodi branilac optužene.

Iz ovako utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da su se u radnjama optužene Dž. J. O. stekla zakonska obilježja krivičnog djela – Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine opisanim pod tačkom 1., u sticaju sa dva krivična djela – Utaja - iz člana 290. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine opisanim pod tačkama 2. i 3., kada je u dana 12.06.2015. godine, oko 7,45 sati, u Tuzli, radeći na poslovima blagajnika-trezoriste u NLB Banci, u okviru kojih poslova je bila ovlaštena za manipulacijom novčanim sredstvima, svjesna da prisvajanjem novca koji joj je povjeren na radu pribavlja sebi protivpravnu imovinsku korist, što je i htjela, prilikom obavljanja redovnih poslova u prvoj smjeni, u prostoriji trezorske blagajne broj ... , iz kase inventurnog broja M00024, uzela i za sebe prisvojila 7 pasica, odnosno 700 novčanica u apoenu od 100,00 KM, pribavivši na taj način sebi protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 70.000,00 KM, za koji iznos je oštetila NLB Banku DD Sarajevo, s ciljem da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist prisvojila novac koji joj je povjeren na radu u institucijama u Federaciji, a pribavljena imovinska korist prelazi 50.000 KM. U periodu januar 2006.godine-avgust 2014. godine, u Tuzli, s ciljem da sebi pribavi imovinsku korist, svjesna da protivpravno zadržava tuđu pokretninu koja joj je povjerena, što je i htjela, nakon što joj je S. M., koji boravi u inostranstvu, povjerio svoja novčana sredstva koja je imao u NLB Banci, gdje je ona bila zaposlena, kako bi u njegovo ime vršila plaćanje komunalnih usluga, u gornjem periodu je sa više računa S. M. podigla i protivpravno zadržala ukupno 29.508,16 KM više novčanih sredstava. U periodu januar

2012. godine-oktobar 2014. godine, u Tuzli, s ciljem da sebi pribavi imovinsku korist, svjesna da protivpravno zadržava tuđu pokretninu koja joj je povjerena, što je i htjela, nakon što joj je H. R., koja boravi u inostranstvu, povjerila svoja novčana sredstva koja je imala u NLB Banci, gdje je ona bila zaposlena, kako bi u njeno ime vršila plaćanje komunalnih usluga i za druge namjene, u gornjem periodu je sa deviznog računa H. R. podigla i protivpravno zadržala ukupno 4.683,66 USD, odnosno 7134,32 KM više novčanih sredstava, s ciljem da sebi pribavi imovinsku korist protivpravno zadržala tuđu pokretninu koja joj je povjerena.

Dakle, optužena je postupala sa direktnim umišljajem, jer je radeći kao blagajnik-trezorista u NLB banci, koji posao je obavljala u dužem vremenskom periodu, bila svjesna svojih djela tj. i da je prisvojila novac koji joj je povjeren na radu i da pribavljena imovinska korist prelazi 50.000 KM, i htjela je njihovo izvršenje jer je postupala s ciljem da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist. Također kada su u pitanju tačke 2 i 3 optužnice optužena je prilikom izvršenja istih postupala sa direktnim umišljajem, jer je radeći kao blagajnik-trezorista u NLB banci s ciljem da sebi pribavi imovinsku korist svjesno zadržala protivpravno tuđu pokretninu koja joj je povjerena, pa kako ne postoje okolnosti koje bi isključivale krivičnu odgovornost optužene i dovodile u sumnju njenu uračunljivost, sud ju je za ta krivična djela i oglasio krivom.

Prilikom izbora vrste krivične sankcije koju treba izreći optuženoj Dž. J. O. sud joj je cijenio kao olakšavajuće okolnosti, nespornu činjenicu da optužena ranije nije osuđivana, te da je porodična, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno da je došlo do zdravstvenih problema njezinog jedinog djeteta, dok je od otežavajućih okolnosti sud našao da je prilikom izvršenja krivičnih djela iskoristila povjerenje dugogodišnjih radnih kolega zbog čega su isti bili privremeno ostali i bez posla jer su u sudskom postupku vraćeni na isti, da je iskoristila povjerenje i svojih najbližih rodbine i komšija koji su joj povjeroili svoje račune, pa je imajući u vidu odredbe čl.42. i 49. st.1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, zbog stepena krivične odgovornosti optužene, kao i iz razloga specijalne i generalne prevencije odlučio da je optuženoj neophodno izreći kaznu zatvora, koja je u konkretnom slučaju neophodna za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Imajući u vidu tako utvrđene okolnosti od uticaja na visinu kazne, te stepen protivpravnosti učinjenih krivičnih djela i krivice optužene kao njihovog izvršioca, sud joj je za učinjeno krivično djelo – Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, za krivično djelo –Utaje - iz člana 290. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine opisano pod tačkom 2 utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, a za učinjeno krivično djelo –Utaje - iz člana 290. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine opisano pod tačkom 3 utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, te joj je primjenom odredbi o sticaju iz člana 54. stav 2. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 3 (tri) mjeseca, u koju joj je na osnovu odredbe člana 57.stav 1. KZ FBiH uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 06.07.2015.godine do 02.10.2015.godine, smatrajući to adekvatnom sankcijom u konkretnom slučaju.

Optužena je na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine obavezana da naknadi troškove krivičnog postupka, a o visini troškova sud će naknadno odlučiti posebnim rješenjem na osnovu člana 200. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, nakon što pribavi sve potrebne podatke o visini troškova.

Kako dokazi u spisu pružaju pouzdan osnov za dosuđenje postavljenog imovinsko pravnog zahtjeva oštećene NLB banke d.d., na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, sud je optuženu obavezao da oštećenoj NLB banci d.d. Sarajevo isplati iznos od 70.000,00 KM, na ime naknade materijalne štete, u roku od 30

dana od dana pravosnažnosti presude, kako ju je opredijelio predstavnik oštećene na glavnom pretresu održanom dana 22.05.2018. godine.

Kada je u pitanju imovinsko pravni zahtjev oštećenih S. M. i H. R. sud je radi ostvarivanja istog, a po osnovu odredaba člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, oštećene uputio na parnični postupak, jer se nisu mogli tačno izjasniti koji iznos je optužena nakon utvrđenog novčanog iznosa u optužnici vratila po osnovu duga, pa sud nije mogao sa sigurnošću na pouzdan način utvrditi ostatak duga po osnovu navedenih imovinskopravnih zahtjeva u tačkama 2. i 3. optužnice.

Zapisničar

Halima Medić,s.r.

Predsjednik vijeća

Sudija

Merima Lukanović,s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Vrhovnom sudu FBiH u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema presude.